

TISKOVINA
Poštarna plačana pri pošti 1102 Ljubljana
Pošiljatelj Salve d. o. o. Ljubljana

0 4000253 16 165 175

januar 2022

Vezilo vrhovnega predstojnika 2022

»Vse delajte iz ljubezni,
nič iz prisile«

SV. FRANČIŠEK SALEŠKI

NASLOV UREDNIŠTVA

DON BOSKO

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

☎ 059 339 100

@ donbosko.revija@sdb.si

🌐 www.donbosko.si

Urednik Marko Suhoveršnik

Uredniški odbor Marko Košnik,
Janez Krnc, Tilen Mlakar,
s. Lucija Nastran, Gašper Otrin

Lektorica Jerneja Kovšca

Grafična zasnova
in priprava za tisk Bos&Graf

Izdajatelj Salezijanski inšpektorat

Založba Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada 9.500 izvodov

Tisk Tiskarna Januš d.o.o.

Don Bosko je brezplačen.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE

Don Boska in za druge namene
lahko nakažete na račun

SI56 0205 8026 2282 413

SKLIC **SI00 105**

NAMEN **Don Bosko**

FUNDACIJA DON BOSKO

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

SALEZIJANSKI VESTNIK je leta
1877 ustanovil sv. Janez Bosko.

Slovenski salezijanci so leta 1904
začeli izdajati glasilo Don Bosko.

Od 1907 do 1915 je izhajal z
imenom Salezijanska poročila,
od 1916 do 1944 pa z imenom
Salezijanski vestnik. Leta 1969 je
Salezijanski vestnik nadomestil
Zvon Marije Pomočnice, nato pa
je obnovljeni Salezijanski vestnik
ponovno izhajal od 1973 do 2016.
Od leta 2017 izhaja z imenom

DON BOSKO.

Po svetu izhaja
v 132 državah,
v 64 izdajah in
v 31 jezikih.

Ne pozabimo,

da je prvo dejanje dejavne ljubezni,
ki ga storimo bližnjemu, to, da mu
ponudimo veder in nasmejan obraz
ter mu prinesemo Jezusovo veselje,
kakor je to storila Marija Elizabeti.

PAPEŽ FRANČIŠEK

FOTO: BENJAMIN TOMAŽIČ, GIMNAZIJA ŽELIMLJE

Sv. Frančišek Saleški [400]

≈ »Bog v svoji milosti nikoli ne
deluje brez našega soglasja.
Deluje z močjo, a ne s silo in
obvezo, temveč želi pritegniti
srce, ne zato, da bi ga
posedoval, temveč ljubil
v naši svobodi.«

≈ Frančišek Saleški je rad
poudarjal, da nas Bog vabi k
sebi s svojo prijazno pobudo,
včasih z vabilom ali klicem, včasih z glasom prijatelja ali
navdiha, včasih s preventivno »preprečitvijo«. Bog se ne
vsiljuje: trka na naša vrata in čaka, da jih odpremo.

≈ »Bog se razodeva in je navzoč v vsakem človeku v tistih
trenutkih njegovega življenja, ki jih izbere Bog sam,
in na način, ki ga pozna samo Bog.«

Don Bosko po svetu

V Ekvadorju izhaja
Salezijanski vestnik
vsaka dva meseca
na 36 straneh,
v nakladi 2.000
izvodov. Pripravlja
in izdaja ga salezi-
janska založba Edi-
torial Don Bosco v
Cuenci.

Salesiánský ma-
gazin je revija za
salezijansko dru-
žino na Češkem.
Namenjena je
predvsem vzgo-
jiteljem, staršem
in don Boskovim
prijateljem. Izhaja
šestkrat letno.

Salezijanci v Fran-
ciji in južni Belgiji
izdajajo salezijan-
ski vestnik z nas-
lovom Don Bosco
Aujourd'hui, ki
vsake tri mesece
prinaša pregled
salezijanskega
poslanstva.

POT LJUBEZNI, NE MOČI

MARKO SUHOVERŠNIK, SDB
UREDNIK

Dragi don Boskovi prijatelji, Božjega blagoslova in srčnega miru želim vsem in vsakemu posebej. Ob prestopu v novo leto sta si podala roki sv. Jožef, ki smo se ga na papeževo pobudo spominjali lani, in sv. Frančišek Saleški, čigar 400. obletnico bomo obhajali konec tega leta. Oba lika, če ju količkaj poznamo in črpamo iz njihovih pričevanj, sta živela in krmarila svoje poti v pretresljivih časih. Kot je sedanji. Sicer pa, kateri čas pa ni pretresljiv?

Ob božično-novoletnih praznikih sem bil priča »trku« dveh svetov. V kratkem druženju z mladimi iz Verzeja, ki so se prihajali »gret« k Štrku, smo se pomenkovali o čisto vsakdanjih rečeh. Seveda niso zamolčali svojih »podvigov«, podobnih vsem najstnikom tega sveta, ki predirajo meje dovoljenega in mogočega. Med njihovimi vrsticami pa je bilo zaznati veliko željo po prijateljstvu, spremljanju, iskanju odgovorov na tisoč in eno vprašanje. Njihovo srce je dobro.

Na obisku pri domačih smo se večkrat ustavili ob reku: »Vse mora biti tako kot včasih.« Dovolj je bilo omeniti že količino hrane na mizi. Ali mlade, ki jih po prejemu zakramenta svete birme ni več v cerkev. Hitro smo prišli do odgovora, da potrebujemo nove zglede, ki bodo prepričljivi in vzgojo, s katero bomo usmerjali sebe, mlade in njihove starše.

Ko je vrhovni predstojnik predstavil letošnje Vezilo za salezijansko družino, je rek sv. Frančiška Saleškega »Vse delajte iz ljubezni, nič iz prisile« osvetlil z več vidikov: verskega, etičnega, komunikacijskega, katehetskega in

vzgojnega. Če se v družini, skupini ali skupnosti trudimo, kako ljubiti vsak dan, kako se imeti rad, živeti vedro in služiti drug drugemu, se bomo tako obnašali povsod in bomo zgled.

In že smo pri poklicni kulturi. Kaj to sploh je? To ne pomeni govoriti mladim o poklicu. To pomeni, da se naučimo živeti in prenašati zgled, da je življenje daritev. Starši in vzgojitelji se nenehno darujejo. Kjer ni darovanja, je trgovanje: dam ti svoj čas, ti pa mi plačaj.

Tako sv. Jožef kot sv. Frančišek Saleški nista trgovala: premaknila sta meje dovoljenega, nista se ozirala na to, kaj bodo rekli drugi. Sprejela sta Božjo ljubezen, ki ju je preoblikovala, in jo darovala naprej. Ta gonilna sila, Ljubezen, ki je oblikovala in opredelila njuno življenje in poslanstvo, je navdihovala mnoge, med njimi don Boska, in tudi danes nas vabi, da se odpremo in darujemo. Sv. Frančišku pripisujejo radostni izraz, ki pravi, da moramo cveteti tam, kjer nas je zasadil Bog.

Tudi revija Don Bosko, slovenski Salezijanski vestnik, kljub številnim spremembam razmer in časov ostaja v količini in kakovosti pristen odraz življenja salezijanske karizme v naši deželi in kamenček v mozaiku salezijanskega sveta, ki ga s svojim prizadevanjem, dobroto in podporo ustvarjate prav vsi.

Želim vam lep salezijanski mesec januar z vabilom, da v roke z Don Boskom vzamete še kakšno dobro duhovno knjigo ter si z njo napolnite srce in duha.

“

Mirna vest se doseže z molitvijo in čista molitev z mirno vestjo.

SV. MARKO ASKET

”

NA RAMENIH VELIKANOV

ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME, SDB
VRHOVNI PREDSTOJNIK SALEZIJANCEV

Salezijanska duhovnost se širi in pogloblja kljub preizkušnjam časov, ker je trdno zasidrana v dveh edinstvenih osebah previdnostne zgodovine Cerkve: v sv. Frančišku Saleškem in sv. Janezu Bosku.

Dragi bralci Don Boska, želim vam blagoslovljeno leto 2022. Konec tega leta bomo obhajali 400. obletnico smrti velikega svetnika, edinstvenega genija svojega časa: sv. Frančiška Saleškega. To je svetnik, po katerem se don Boskovi salezijanci imenujemo.

Nekega dne je don Bosko mladim, ki so rastle z njim, dejal: »Imenovali se bomo salezijanci.« S tem se je začela čudovita 'dogodivščina

Duha, ki je začetek velikega drevesa današnje salezijanske družine in svoje korenine hrani v duhovnosti sv. Frančiška Saleškega ter jo prebira in izvaja z občutljivostjo drugega velikana sv. Janeza Boska.

Zato govorimo o dveh velikanih, ki na ramenih »nosita« salezijansko karizmo. Oba sta bila velik dar Cerkvi. Don Bosko je kot nihče drug znal prevesti duhovno moč sv. Frančiška Saleškega v vsakdanjo vzgojo in evange-

Vezilo
vrhovni predstojnik
Ángel Fernández Artime

2022

Vse delajte iz
ljubezni,
nič iz prisile

Sv. Frančišek Saleški

ANS AGENZIA INFO SALESIANA

V salezijanskem srcu, ki vedno bije za mlade, takoj zaznamo odprt prostor za vse: to je srce, ki ne izključuje nikogar. Avtor plakata Vezila 2022 je španski umetnik *Agustín de la Torre*.

lizacijo mladih. Zahvaljujoč salezijanski družini še danes močno živi v Cerkvi in svetu.

SVETI MATERI

Frančišek Saleški in Janez Bosko imata veliko skupnega od zibelke naprej. Frančišek Saleški se je rodil pod savojskim nebom, ki pokriva doline, po katerih se spuščajo hudo-urniki z najvišjih vrhov Alp. Tudi don Bosko je bil Savojec. Ni se rodil v gradu, toda rodil se je z istim darom kot Frančišek: imel je ljubeznivo mamo, polno vere. Frančiška Boisy je bila zelo mlada, ko je pričakovala prvega otroka. V Annecyju je pred svetim prtom, pričevalcem trpljenja Božjega sina, ganjena sprejela sklep: ta otrok bo za vselej pripadal Jezusu. Nekega dne je mama Marjeta dejala Janezu: »Ko si prišel na svet, sem te posvetila preblaženi Devici.« Pred svetim prtom je v Turinu poklekoval don Bosko. Krščanske matere ustvarjajo svetnike. V gradovih, kot je bil Frančiškov, ali revnih podeželskih koli- bah, kot je bila Janezova.

Pravijo, da se je prvi stavek, ki ga je uspel oblikovati Frančišek, glasil: »Dobri Bog in

mama me imata rada.« Janez Bosko bi se go- tovo podpisal pod to.

Bog je bdel nad Frančiškom in Janezom. Obema je podaril veliko srce. Frančišek je študiral v Parizu in Padovi, na najbolj znanih univerzah tistega časa. Janez je študiral ob soju sveče v podstopnišni luknji. Duh se ni ustavljal ob majhnih človeških rečeh. Obema je bilo namenjeno, da sta se spoznala. Vode savojskih potokov, ki so kot duh poživljale Frančiška Saleškega, so pritekale v Turin in se razlile po vsem svetu.

DUHOVNA SVEŽINA

Po 400 letih je Frančiškov predlog krščan- skega načina življenja, način duhovnega spremljanja in humanistični pogled na od- nos človeka z Bogom še vedno živ in sodo- ben. Bolj kot kdor koli ga je znal razložiti don Bosko.

Za voščilo v novem letu vam želim, da bi uživali v globoki človeški in duhovni sveži- ni, ki kot reka salezijanske duhovnost teče od Frančiška Saleškega do don Boska.

Močan in prodoren don Boskov skok spodbuja celotno salezijansko družino, da v največji možni meri nesebično razdaja ljubezen v timski igri. Avtor plakata je rimski ulični slikar Mauro Pallotta.

SLEDIMO BOŽJI STRATEGIJI

Salezijanski inšpektor mag. Marko Košnik o prihodu misijonarjev

Salezijanski duhovnik Marko Košnik je že četrto leto na čelu salezijanske inšpektorije sv. Cirila in Metoda s sedežem v Ljubljani, ki poleg slovenskih obsega še skupnosti v slovenskem zamejstvu ter v Srbiji in Črni gori. V nelahkem času krmarjenja salezijanskega čolna med čermi individualizma, sekularizacije in dekristjanizacije Evrope ostaja realist, globoko zakoreninjen v Božjo navzočnost in Marijino varstvo.

PRIPRAVIL MARKO SUHOVERŠNIK, SDB

Slovenske salezijance počasi, a močno odpira salezijanskemu svetu ter povezovanju v skrbi za ohranitev don Boskove karizme, saj verjame, da je še kako potrebna med mladimi tudi v Sloveniji. Slovenijo je vključil v salezijanski »načrt Evropa« ter sprejel prve salezijanske misijonarje od drugod. Podrobneje nam je o tem spregovoril v nadaljevanju.

Vrhovni predstojnik salezijancev v Slovenijo pošilja mlade sobrate misijonarje.

V dneh pred lanskim adventom sem v baziliki Marije Pomočnice v Valdoccu doživel lepoto in pomembnost 152. misijske odprave, ki jo je sestavljalo 9 salezijancev in 10 sester FMA. Zapisala se bo namreč v zgodovino slovenske salezijanske inšpektorije, saj je vrhovni predstojnik salezijancev Ángel Fernández Artime podelil misijonski križ misijonarju Cyprianu Mbaziiri. Mladi salezijanec brat je v začetku lanskega oktobra prišel v Slovenijo iz Ugande, ki spada v salezijansko inšpektorijo Afrika velika jezera. Na žalost zaradi zapletov z vizumom vietnamska sobrata misijonarja Vincent Thrung in Josph Hau nista mogla sodelovati, čeprav sta del iste misijonske odprave. Po slovesno-

sti sem se v imenu vseh naših salezijancev osebno zahvalil gospodu Ángelu Fernándezu Artimeju za dar novih misijonarjev, ki ga je naklonil naši inšpektoriji.

Napotitev misijonarjev v našo inšpektorijo je novost, nov korak, nova priložnost, ki se ne dogaja pogosto. Če pomislimo na pomembnost trenutka, ko je don Bosko iz genovskega pristanišča v svet pospremil prve misijonarje, in trenutka, ko so iz rakovniškega svetišča v misijone odšli prvi slovenski salezijanci, je to res lepa prelomnica.

Za slovenske salezijance je to res nekaj novega. Zakaj?

Sprejeli smo ta misijonarski izziv, ki ne bo lahek, toda prepričan sem, da nas bo spreminil. Dajmo se preprosto nagovoriti in to živeti kot novo spodbudo. Osebno to doživljam kot veselje in veliko Božjo milost. Silnice današnjega časa na glavo obračajo številne gotovosti. Ena od teh silnic je upadanje duhovnih in redovnih poklicev. Kriza poklicev je globoka posledica raznih okoliščin, ki jim ne moremo ulti. Počasi načenja naše strukture, globoko posega v delovanje ustanov, močno vpliva na pastoralno delovanje.

Spremembe na tem področju globoko občutimo tisti, ki smo odgovorni, da iščemo od-

govore za prihodnost salezijanske družbe na Slovenskem in zapolnjujemo vrzeli, ki sproti nastajajo. Nemoč še zlasti doživljajo tudi tisti, ki delujejo na področju poklicne pastorale. Toda, ali je to nujno slabo? Mar ni to le klic po pogumu, vabilo k upanju, k iskanju nove poti, ki nam jo nakazuje Sveti Duh, navdihovalec in voditelj božjega ljudstva?

“

Dajmo se preprosto nagovoriti in to živeti kot novo spodbudo. Osebnostno to doživljam kot veselje in veliko Božjo milost.

”

To pomeni spremembo naših navad in drž.

Kdo bi si pred leti upal sanjati, da bo kak misijonar iz osrčja Afrike prišel k nam in se učil slovenščine? Kdo izmed nas si je upal zamišljati, da se bo misijonar iz tuje dežele učil slovenske omike, oznanjal evangelij slovenski mladini, jo vzgajal in vodil? Majhen

narod smo, ki se je vedno moral prilagajati močnejšim. Naš čut za učenje jezikov, zmožnost prilagajanja, sposobnost preživetja nas je vedno postavljala v položaj, da smo odhajali v tujino, se razdajali drugim narodom v oznanjanju evangelija.

Toda, dragi don Boskovi prijatelji v Sloveniji, mar ni prišel čas, ki nas vabi, da se odpremo drugačnemu načinu, ko sprejemamo misijonarje, ki prihajajo k nam, da postanejo del nas, del našega življenja in naše stvarnosti? Ne gre za položaj moči, ampak kvečjemu priznanja svoje nemoči in hkrati zaupanja, da smo sposobni gojiti široko držo gostoljubja in sprejemanja.

Živimo v času, ko sta na pohodu posvetna (poganska) kultura in miselnost. Vera in versko življenje je na drugi strani v nevarnosti, da se zapre v okope klerikalizma. Naša drža sprejemanja tujih misijonarjev pa ni, da bi rešili svoje ustanove in položaje, ampak v tem, da želimo poživiti in osvežiti naš način oznanjevanja Jezusovega sporočila in približati salezijansko karizmo mladim. Svet mladih, ki živijo na prepihu in v globalizaciji, je zelo širok, a hkrati silno plitek. Zato je drža evangeljskega sprejemanja način, da se še bolj damo voditi Svetemu Duhu, ki nas bo vodil do novih svetov mladih.

Kakšen odgovor imamo za današnji čas? Kaj želimo mladim povedati?

Na misel mi prihaja podoba starozaveznega mladega Davida, pozneje kralja, ki se postavi pred Goljata. Kakšen je bil njegov odgovor na do zob oboroženega in nepremagljivega nasprotnika? Občudujemo lahko Davidovo strategijo in taktiko. Davidovo strateško izhodišče je bila podrejenost zaradi neizkušnosti, nemoči in slabe opremljenosti. Toda to je izkoristil za zvito taktiko, s katero se je postavil po robu izurjenemu in na videz nepremagljivemu Goljatu. Izbral je način, ki je obšel vse ustaljene kalupe bojevanja in moči. Vzel je fračo, izbral gladke kamne in s spretnostjo pastirja v čelo zadel orjaka Goljata.

Naš odziv naj bi bil podoben. Proti vsem sodobnim trendom. Ne moremo iti v frontalni spopad, ker bi bili poraženi. Lahko pa sledimo Davidovi strategiji, ki je v bistvu Božja strategija. Ne smemo se vkopati in ostati v jarku svojih trenutnih okoliščin. Če stojimo le križem rok, bodo nasprotni tokovi postajali vedno močnejši in nas bodo od znotraj docela preplavili. Upam, da nisem preveč predrzen, če zatrdim, da nam Gospod v osebah novih misijonarjev kaže, kakšno taktiko moramo ubrati v današnjih okoliščinah.

In kakšna je ta taktika?

1. Osebno pričevanje poklicanosti. Misijonar Cyprian nam je zaupal svojo zgodbo spreobrnjenja, duhovnega in misijonskega poklica. Ljudi nagovarjajo taka osebna pričevanja, ki življenjsko kažejo, kako živeti vero. Način našega govorjenja o veri, poklicanosti in Kristusu kliče po prenovi.

2. Moč skupnosti in delovanja v ekipi.

Skupno delovanje vedno prinese korenitejšo in bolj daljnosežno spremembo. V slovensko salezijansko inšpektorijo prihajajo trije misijonarji. Gre torej za skupinico sobratov, ki bo lažje prinesla spremembe, ne samo na ravni števila, ampak tudi v kakovosti našega salezijanskega poslanstva. Odločitev za spremembo skupinice novih misijonarjev ni lepotne narave, češ samo na gladini ustvarimo nekaj valovanja, ampak je namenjena temu, da s svojim bivanjem med nami sprožijo globlje spremembe, ki bodo prinesle več svežine. Prepričan sem, da se že dogaja nekaj novega, globokega, kar nas spreminja.

“

Upam, da nisem preveč predrzen, če zatrdim, da nam Gospod v osebah novih misijonarjev kaže, kakšno taktiko moramo ubrati v današnjih okoliščinah.

”

3. Moč salezijanske ljubezni do mladih.

Novi misijonarji prihajajo k nam s ljubeznijo do naše inšpektorije in našega naroda. Ljubezen, ki jih vodi, bo dobila svoj konkreten izraz v občestvu naše inšpektorije. Niso si sami izbirali ne kraja ne sobratov ne ljudi. Najprej je misijonski poklic, notranja moč ljubezni, ki jih kliče, da so pripravljeni dati na voljo vse svoje talente, sposobnosti, se učiti jezika, prilagoditi našim okoliščinam, da bi lahko živeli ljubezen do mladih kot salezijanci. To nas vprašuje o naših namelih, ki vodijo naše poslanstvo. Morda je naša perspektiva ljubezni preveč sebična in vase zagledana?

Nekatere stranpoti, ki jih doživljamo, so le izraz napačne perspektive, ki se je zakoreninila v Cerкви in tudi v naši inšpektoriji. Papež Frančišek opozarja na krik mladih, ki se je močno zasllišal na sinodi o mladih. In sicer: želimo biti del preнове Cerkve in ne le opazovalci. Naša smer preнове je, da naravnavamo svojo ljubezen do mladih po don Boskovem vzoru.

ODPRTOST *in* DOSTOPNOST

Salezijanec Johannes Haas,
delegat za SMP v Avstriji

BLAŽKA MERKAC, SaS

Živjo, seveda. Tokrat sem se pogovarjala z delegatom salezijanske mladinske pastorale v Avstriji Johannesom Haasom. Mogoče se bo komu zdelo nespoštljivo, ker mojega sogovornika tikam, a brez skrbi. Johannesa poznam že deset let s srečanj na različnih mednarodnih dogodkih, kjer sva postala dobra prijateljca. Lahko rečem samo, da ima salezijansko srce, ki bije za mlade.

Johannes, preden spregovoriva o tvojem delu s salezijansko mladino, se nam na kratko predstavi.

Poleg službe delegata za salezijansko mladinsko pastoralo sem tudi vodja formacijske skupine za salezijance študente, ki prihajajo iz Nemčije, Avstrije in nekaterih afriških inšpektorij. Sem tudi svetovalec v inšpektoriatnem svetu.

Rodil sem se septembra 1987 v kraju Schärding am Inn, blizu Passaua, na meji z Nemčijo. Skupaj s starši ter štirimi brati in sestrami – sem četrty od petih otrok – sem odraščal na podeželju. Imel sem zelo lepo otroštvo.

FOTO: OSEBNI ARHIV

Užival sem pri delu na domači kmetiji, bil sem ministrant in se vključeval v župnijske dejavnosti.

Salezijance sem spoznal pri 14 letih, ko sem začel hoditi v gimnazijo in sem med tednom bival v internatu. Tu sem prišel v stik s salezijansko mladino, Confrontom in drugimi salezijanci.

Ta stik je hitro rasel in spoznal sem don Boskovo življenje, delo, duhovnost in karizmo. To me je navdušilo vse od začetka.

Po končani srednji šoli sem leta 2007 začel aspirantat na Dunaju in leta 2008 skupaj z dvema sonovincema vstopil v noviciat v Pi-

FOTO: OSEBNI ARHIV

nerolu. V noviciatu sta bila tudi dva mlada iz Slovenije: Mitja Franc in Matild Domić. Prve zaobljube sem izpovedal 8. septembra 2009. To je bilo zelo lepo praznovanje!

Nato sem študiral socialno delo, filozofijo in teologijo v Benediktbeuernu v Nemčiji. Salezijansko prakso sem opravljal v Celovcu in med letoma 2014–2018 končal študij teologije.

Prvega julija 2018 smo bili trije salezijanci v Benediktbeuernu posvečeni v duhovnike. Posvetil nas je salezijanski škof Stefan Oster. Moje sanje so se mi tako uresničile, saj sem duhovniški poklic začutil že kot otrok, ko sem bil star osem let.

Kako dolgo si že delegat za salezijansko mladinsko pastoralo in katere so tvoje glavne naloge?

Kmalu po posvečenju sem bil imenovan za delegata za mladinsko pastoralo in sprejel to odgovornost. To vidim kot zelo salezijansko poslanstvo: tudi don Bosko je dajal mladim sobratom odgovornosti ter jih pri tem podpiral in spremljal.

Spremljam predvsem mlade, ki so vključeni v salezijansko mladino. Z mojima dvema sodelavcema se srečujemo z mladimi in jim pomagamo oziroma jih spremljamo, da odkrijejo svoje sposobnosti in talente ter jih uporabijo v življenju.

Pred kratkim sem spremljal glasbeni projekt, v katerem smo mladim dali prostor in možnost, da so svojo zavzetost in talente vnovčili za druge mlade. Naše geslo je bilo: »Mladi za mlade!«

Ime

Johannes Haas

Država

Avstrija

Mesto

Dunaj

Župnija

Don Bosco Neuerdberg

Najljubši letni čas

Pomlad

Najljubša knjiga

Eragon, Pisma svetega Pavla

Najljubši kraj za potovanje

Kamorkoli, kjer je morje

Najljubši film

The Chorus (Les Choristes)

Najljubši svetnik

Sveti Lovrenc

Najljubši citat iz svetega pisma

Svobodno ga častiti brez strahu

(prim. Lk 1,74)

Začel si s snemanji kratkih videov »Frag den Don« (vprašaj gospoda). Kako si prišel do te ideje in kaj želiš s tem sporočiti mladim?

Zamisel se je porodila v naši ekipi: kako »tržiti« mladega duhovnika. In potem se je rodila ideja s tem naslovom. Cilj teh kratkih video posnetkov je prenesti veselje do Cerkve, verovanja in vere v preprostem jeziku na zabaven in ustvarjalen način.

Ta projekt je mogoč le zato, ker so mu mladi predani skupaj z mano, me učijo in mi povedo, kakšna so vprašanja mladih.

Večinoma so se stvari vrnile v stare tirnice. Programe lahko znova izvajate v živo, seveda z omejitvami, vendar je bolj kot pred letom dni. Kako vidiš mlade, ki se sedaj vračajo iz za zaslonov? Je kakšna razlika?

Ja, mislim, da dejansko obstaja razlika. V zadnjem času so mladi spoznali, kakšno posebno vrednost ima srečanje iz oči v oči in kako lepo je lahko preživeti čas v neposrednem stiku drug z drugim, se veseliti in zabavati ter deliti žalostne in težke trenutke. Mladi – predvsem tisti, s katerimi imam opravka – hrepenijo po osebnem srečanju, po tem, da bi nekaj naredili preprosto, brez kompliciranja in da bi bili skupaj brez kakršnih koli medijev ali aplikacij.

Vežilo 2022 se glasi: »Vse delajte iz ljubezni, nič iz prisile.« Nam lahko skozi svoje izkušnje poveš, kako to živiš pri delu z mladimi?

Tega vežila se zelo veselim. To je zame eden najlepših citatov sv. Frančiška Saleškega. Prepričan sem, da je bil tudi don Bosku zelo všeč.

Ljubezen iz tega navedka postane zame vidna, oziroma jo naredim vidno z odprtostjo in dostopnostjo.

**Mladi ste ...
... najdragocenejši zaklad za svet
in za Cerkev.**

Kot salezijancu mi je najpomembnejše, da srečam mlade z odprtostjo in pripravljenostjo pomagati. To nam kaže tudi odnos Jezusa kot dobrega pastirja, ki je to ljubezen živel v obliki odprtosti in spoštovanja do vseh ljudi in nam jo je s tem tudi ponazoril.

Johannes, hvala za tvoj čas. Kaj bi za konec sporočil mladim iz salezijanske mladine v Sloveniji?

Živite z nogami na zemlji in s srcem v nebesih!

A DUH POTEM RES OBSTAJA?

JURE BABNIK, SDB
DELEGAT ZA SALEZIJANSKO MLADINSKO PASTORALO

V enem od salezijanskih mladinskih centrov so nedavno imeli delovno akcijo z vsakdanjimi obiskovalci igrišč in igralnice. Za konec akcije jih je čakala zahvalna pica, ki so se je vsekakor razveselili. Voditelj mladinskega centra je pred »napadom na pico« povabil k molitvi, kar še med vernimi ni več samoumevno, kaj šele, če imamo pred očmi povprečnega obiskovalca dvorišča mladinskega centra.

Po končani molitvi eden od najmlajših reče: »A duh potem res obstaja?« »Ja, seveda. Zakaj vprašaš?« odvrne vodja mladinskega centra. »Zato ker smo rekli: V imenu Svetega Duha,« odvrne. Tedaj postane jasno, da ga je od celotne molitve najbolj nagovorilo znamenje križa in »Slava Očetu«, kjer omenimo Svetega Duha. Prav tako postane jasno, da se je v malih možganih nadaljevalo razmišljanje o duhovih, klicanju duhov in podobnem, kar jih je zadnje čase zaposlovalo.

ČAS ZA TIŠINO IN RAZMIŠLJANJE

Ko je Dominik Savio prišel v don Boskov oratorij in vstopil v njegovo pisarno, je na steni prebral napis: »Daj mi duše, drugo vzemi.« Takoj je razumel, da je glavni cilj don Boskovega življenja skrb za duše. »Želim si, da bi vas videl srečne na zemlji in v nebesih,« je neprenehoma ponavljal sv. Janez Bosko. Če beremo njegove sanje, ki jih je pogosto pripovedoval v t. i. besedah za lahko noč, je v njih navzoč nenehen boj za duše. Don Bosko se v sanjah pogosto in na različne načine bojuje s hudim duhom za duše mladih, ki jih je kot vzgojitelj spremljal.

»A duh potem res obstaja?« je vprašanje današnjega mladega, ki ga na vsakem koraku obdaja tehnika, materialno, elektronsko, vir-

tualno, šola, boj za ocene, filmi ... Vse to so stvaritve človeka, vse to omogoča intenzivno doživljanje, zaposlitev čutov in možganov do zadnjega trenutka dneva. Zares se lahko vsi skupaj vprašamo: »Ali za mlade danes duhovno sploh obstaja?« Arabska modrost pravi, naj se človek, ki hiti, ustavi, da ga bo njegova duša lahko ujela. Če hočemo vstopiti v svet duhovnega, je nujno, da se ustavimo, da si vzamemo čas za tišino in razmišljanje o samem sebi. Sv. Avguštin je po vseh svojih iskanjih nazadnje ugotovil, da ga je Bog čakal v globini njegove duše, v njegovi najgloblji notranjosti.

Ustanova Katoliška mladina je v letošnjem letu naredila raziskavo, po kateri se je pokazalo, da mladi, ki uspejo ohraniti vero, vzpostavijo osebni stik z Bogom. Po moji izkušnji je za gradnjo osebnega stika z Bogom nujno potrebna tišina in molitev, ko se ustavimo in ko ima Bog priložnost, da spregovori oz. ko imamo mi priložnost, da Ga slišimo. Več mladih mi je reklo: »Če ne bi šel/šla na duhovne vaje, bi se od Cerkev oddaljila. Pri animatorjih sem bil/a zlasti zaradi svojih prijateljev in po srednji šoli bi se to najverjetneje končalo. Na duhovnih vajah pa sem začutil/a, da Bog zares obstaja, da je vse to, kar v Cerkev govorimo o duhovnosti, resnično. To sem začutil/a v sebi, v svoji notranjosti.«

VZGOJA ZA DUHOVNOST

Večkrat razmišljam, kaj je smisel mojega duhovniškega poklica oz. s čim naj se kot duhovnik najbolj ukvarjam, čemu naj v svojem duhovniškem delovanju dam prednost: je to dobrodelnost, je družbena vzgoja, je to oratorij, so to duhovne vaje, je to verouk, spovedovanje, izobraževanje v katoliški šoli? Salezijanske konstitucije zelo lepo predstavijo bistvo poslanstva salezijanca: »Kakor don Bosko smo ob vsaki priložnosti poklicani, da smo vzgojitelji za vero. Zato je naša najbolj vzvišena veda spoznavanje Jezusa Kristusa in najgloblja radost, ko vsem razodevamo nedoumljivo bogastvo njegove skrivnosti.« (Salezijanske konstitucije, 34. člen)

Morda se bojimo prevelike pobožnosti in bližine Bogu, ker potem »ne bomo več normalni« in ne bomo več spadali med druge ljudi. Frančišek Saleški, po katerem se salezijanci imenujemo, lepo razmišlja o bližini Bogu – o pobožnosti torej. V svojem delu Filoteja, ki velja za enega temeljnih del krščanske duhovnosti, dokazuje ravno nasprotno, prava pobožnost nas naredi še bolj vključene med ljudi, če smo prav pobožni, še bolj bogato živimo vsakdanje življenje: »Pobožnost, če je resnična, nič ne skazi, pač pa vse spopolnjuje, a če kdaj nasprotuje zakonitemu poklicu, je brez dvoma napačna. Čebela leta in srka iz cvetic med, ne da bi jih poškodovala. Zapušča jih sveže in cele, kakor jih je našla. Prava pobožnost pa še več naredi. Ne le da nobenemu poklicu (stanu) in opravi ni v kvar, marveč še vse okraši in ozaljša. Skrb za družino se po njej umiri, ljubezen med možem in ženo postane pristrčnejša, služba gospodarjem zvestejša, vse vrste opravil prijetnejše in milejše.«

Kaj lahko se zgodi tudi nasprotna napaka – da bi poudarili pobožnost in duhovnost, govorimo samo še o njej, a to ni krščansko. V razpravi o pobožnosti v knjigi Filoteja sv. Frančišek nadalje pravi: »Pobožnost se mora prilagoditi močem, zaposlenosti in dolžnostim vsakega posameznika. Povej mi, Filoteja, ali bi bilo prav, če bi škof hotel živeti samotarsko kakor kartuzijani. In če bi si zakonci po zgledu kapucinov ne hoteli pridobivati

nikakega premoženja? Če bi bil obrtnik vsak dan v cerkvi kakor redovnik, redovnik pa bi se ukvarjal z vsakovrstnimi opravili v službi bližnjega kakor škof? Ali bi taka pobožnost ne bila smešna, zgrešena in neznosna? In vendar je ta napaka kaj pogostna.«

Da bi torej z mladimi lahko dosegli nebesa, da bi lahko dosegli duha, da bi lahko vzgajali za vero, nam don Bosko naroča: »Imejte radi, kar imajo radi mladi, in mladi bodo vzljubili, kar imate radi vi.« Zato se v svoji vzgoji za duhovnost trudimo, da prepletamo duhovnost z vsakdanjim življenjem, kakor je rekel naš nekdanji vrhovni predstojnik Egidij Viganò »evangeliziramo z vzgojo in vzgajamo z evangelijem«.

IKARJEV USODNI LET

ali

ZAKAJ MLADOSTNIKI TVEGAJO

GAŠPER M. OTRIN, SDB
RAVNATELJ DOMA JANEZA BOSKA, ŽELIMLJE

Moč grške mitologije ni v njeni zgodovinski vrednosti, pač pa v večni aktualnosti. O mladostništvu govori kar nekaj mitov, med bolj znanimi pa so tisti o Ojdipu, Telemahu, Narcisu in Ikarju. Ovidovega, o Dedalu in Ikaru, si bomo približje ogledali, ker predstavlja prototip mladostnika, ki se upira in v sebi nosi tudi nekaj ojdipovskega in narcisističnega.

Mit nam je dobro poznan. Dedal je bil slaven umetnik, ki je iz ljubo-sumja ubil nečaka Talosa, nato pa zbežal na Kreto h kralju Minosu, kjer je zgradil mogočen labirint za Minotavra. Iz tega pobegne tako, da izdelava krila iz perja in voska in s svojim sinom Ikarjem poleti od tam. Ker pa Ikar ne posluša navodil očeta in leti previsoko, se mu krila pod soncem stopijo in usodno konča na dnu oceana.

MLADOSTNIŠTVO JE ČAS POSLAVLJANJA

V tragiki mita lahko vidimo, kako se mladostniki s svojo neposlušnostjo poslavljajo od znanega, varnega in udobnega sveta otroštva in se podajajo na neznano pot, kjer pa velikokrat izberejo tveganje, kršenje pravil in se odločajo zelo impulzivno. Vodi jih želja po samostojnosti in neodvisnosti, prednjači lastni (narcisoidni) jaz in pogled je velikokrat zastrt s posledicam lastnih odločitev. Želijo se osamosvojiti in izoblikovati svojo (spolno) identiteto in osebni sistem vrednot. Mladostnik čuti impulze, ki ga kličejo k odkrivanju novega, kar pa je mnogokrat lahko tvegano, če ni pravilno regulirano s strani odraslih.

TVEGANJE NI VEDNO SLABO

Velika razlika je v tem, ali mladostnik tvega za dosego nekega cilja ali pa tvega zaradi tveganja samega. Tvegano je plezati po strmi steni, a uspešno preplezana stena vzbudi v mladostniku občutek moči in zadovoljstva, lahko se bolj dejavno vključi in bolj polno živi. Če pa gre za tveganje, ki je samo sebi namen, postane destruktivno. Mladostnik kljub temu, da se zaveda tveganja, izbere raje vznemirjenost, ki jo ob tem občuti, kar je zanj vredno tveganja. Nepremišljena dejanja pa včasih lahko povzročijo hude poškodbe in so celo usodna, kakor je bilo to v primeru Ikarja. Povečano tveganje v tem obdobju gre pripisati čisto naravnim spremembam razvoja možganov.

ODMIK OD SVETA ODRASLIH

Odmik od odraslih in od staršev, od njihovega pogleda na svet in od vrednot je naravna pot odraščanja. Mladostniki se želijo poistovetiti in povezovati s sovrstniki, tam se počutijo »domače« in varno. Simbol tega odmika je lahko motor oz. skuter. Predstavlja nekaj, s čimer se lahko odpeljem od svojih staršev,

simbolno to pomeni, da se od njih oddaljim in izkusim hitrost, tveganje in ugodje. Prav isto je bilo z Ikarjem, ki ga je oče posvaril takoj, ko mu je nadel krila: »Leti previdno, ne previsoko in ne prenizko. Če boš poletel preblizu sonca, se ti bo stopil vosek in krila ti bodo razpadla, če boš letel prenizko, pa ti bodo morski valovi zmočili peruti.«

Iskanje vedno novih izzivov je dobro.

»PRAVILA SO ZATO, DA SE KRŠIJO«

Mantra o nerazumljivih pravilih, ki jih dajejo odrasli, je velikokrat na ustnicah odrasajočih. Dedal je Ikarju rekel: »Leti tesno za mano, ne skreni s poti!« Kaj je hotel s pravili sporočiti Dedal svojemu sinu? Najprej je dal sinu krila, ker jih sam ne bi mogel izdelati, nato mu je postavil pravila letenja, ki pa se jih, kakor vemo iz mita, ni držal. Sprejel je materialno dediščino (krila), ni pa sprejel duhovne (vrednote, pravila, učenje ...). Ikarju je najbolj pomembno, da uveljavi svojo voljo, se odpove vodenju očeta in ga ne posluša. Ne zaveda se še svojih meja in ne razume, zakaj so določena pravila.

VARNO TVEGANJE

Mladostniški DNK kliče k vedenju, ki je včasih na meji varnega. Tako hrepenijo po ustvarjalnosti in iščejo nove poti s premikanjem svojih meja. Iskanje vedno novih izzivov je dobro, saj mladega človeka okrepi in obrne navzven k raziskovanju novega in razburljivega. Naloga staršev, vzgojiteljev in vseh tistih, ki mladostnike vzgajajo, je v tem, da slišijo njihove želje po inovativnosti, izzivih, eksperimentiranju in hkrati postavljajo meje. Kljub odprti komunikaciji z mladostniki pa količina njihove svobode vedno ustreza temu, koliko so odgovorni in znajo sprejeti odgovornost za posledice svojih dejanj. Starši naj bi za svojega mladostnika vedno vedeli: 1) kam je šel 2) s kom je šel 3) kdo je še tam (od odraslih) 4) kdaj pride domov.

Dopustiti mladostnikom in njihovim razvojnim potrebam tudi težnjo po tveganju, odkrivanju novega in neznanega pomeni, da jih spodbujamo k športnim dejavnostim, jih vpišemo k skavtom, omogočimo pustolovščine, plezanje ... Tako jim ne postrizemo peruti, ampak jim dopustimo, da zadovoljijo eno od svojih najbolj naravnih potreb.

PREHITEVAJOČA BOŽJA LJUBEZEN

KLEMEN BALAŽIČ, SDB
DELEGAT ZA SALEZIJANSKO POKLICNO PASTORALO

Biti kristjan ne pomeni samo izpolnjevati zapovedi ljubezni, ampak tudi – in še prej – dati se ljubiti. To je temelj našega življenja in pogoj za njegovo človekost.

Vsrcu vsakega človeka, vernega ali nevernega, kristjana ali nekristjana, je naravna potreba po ljubljenosti. Vsi iščemo ljubezen in si želimo biti ljubljeni.

Človek, ki se ne počuti ljubljenega, zboli. Bog ljubi človeka. Bog išče človeka. Bog je vedno en korak pred človekom.

Pojdite v knjigarne, kjer imate na stotine knjig o raznih duhovnostih, ki govorijo o tem, kako človek išče Boga. Sveto pismo pa je knjiga, kjer je ena velika zgodba z mnogimi poglavji, kako Bog išče človeka, po njem hrepeni. Od prvega trenutka, od prvega greha naprej, ko se je človek začel oddaljevati od njega, Bog išče skrivajočega se človeka.

Bog začne pogovor s človekom, on je tisti, ki naredi prvi korak!

Človek je nagnjen k temu, da bi rad sam, s herojskimi dejanji splezal na sveto goro, s skrajnimi naporimi dosegel popolno moralno in duhovno življenje. »Jaz bom našel Boga, seveda s svojo iznajdljivostjo ...,« si danes mnogokrat dopoveduje človek.

PUSTITE SE NAJTI

Če se ozremo nazaj k stvarjenju, lahko spoznamo, da je vse okrog nas, in celo mi sami, velik Božji dar. Vse je sad Božje pobude: gore in morja, reke in jezera, zvezde in luna ... Tudi človek in njegove zmožnosti: svoboda,

Salezijanski molitveni namen

FEBRUAR

Za umetnike in kulturne delavce, da bi črpali navdihe iz neskončne Lepote ter s svojim ustvarjalnim delom širili smisel in Božjo ljubezen.

MAREC

Za žene in matere, da bi iskale navdih za svoje življenje in poslanstvo v Marijinem življenju.

APRIL

Za fante in dekleta, da bi z močjo in pogumom, ki nam ju daje evharistija, želeli stopiti na pot darovanja in služenja.

ljubezen, ustvarjalnost, razumnost, zmogljivost vzpostavljanja odnosov ... Tudi Boga iščem s sposobnostmi, ki jih je vame položil Bog. In tako nas je zopet prehitel. Kako lahko potem trdimo, da ga bomo našli neodvisno od Njega?

“

Bog je kakor pilot helikopterja, ki si prizadeva pristati na dnu našega srca.

Moja osnovna naloga pa je, da počistim tla svojega srca, da ta helikopter lahko pristane.

”

Jezus to misel jasno povzame z besedami: »Niste vi mene izvolili, ampak jaz sem vas izvolil.« Ko bomo to dejstvo spustili v srce, se bo vse spremenilo: »Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj« (prim. Raz 3, 20).

V knjigi Razodetja Jezus trka na vrata! Kaj to pomeni? Bog hrepeni po mojem srcu, po moji ljubezni. On želi vstopiti v moje življenje. Dovolite sami sebi, da se boste pustite najti.

KAJ JE DUHOVNO ŽIVLJENJE?

Če rečem v prisposodbi: Bog je kakor pilot helikopterja, ki si prizadeva pristati na dnu našega srca. Moja osnovna naloga pa je, da počistim tla svojega srca, da ta helikopter lahko pristane. Kaj je na dnu mojega srca in onemogoča Bogu, da pristane? Več vrst nereda je: precenjevanje denarja, užitki, svetna slava, pretirano hrepenenje po priljubljenosti med vsemi ljudmi ...

Očistimo srca, da Bog lahko vstopi v naše življenje in vanj izlije svojo milost. Kaj lahko naredimo za to?

FOTO: NEŽA LAJEVEC

ZA DUHOVNO ŽIVLJENJE TI PRIPOROČAM TRI PREPROSTE STVARI:

1. Vsak dan si vzemi pet minut za tiho molitev in reci nekaj takega: »Gospod, verujem, da me iščeš, verujem, da hočeš biti v odnosu z menoj, pridi v moje srce.« Odpri mu srce – zavedaj se, da je s teboj in hoče biti s teboj, ker te neskončno ljubi.
2. Bodi pozoren na nezdrave navezanosti, smeti v svojem življenju: denar, slavo, skrbi, kaj bodo drugi rekli o meni, pornografija ... Vse to, kar blokira vrata, da bi Jezus lahko vstopil v srce. Postopoma smeti odstrani iz srca. Predlagam, da opraviš dobro sveto spoved.
3. Bodi hvaležen. Bodi hvaležen za vse, kar ti Gospod daje, za vse, kar je že naredil zate. Sv. Pavel pravi – kaj imaš, ne da bi prejel? Odgovor – nič. Vse, kar sem in imam, sem prejel od Boga. Goji hvaležnost kot osnovno duhovno držo.

»JEZUS, LJUBIM TE«

s. AMALIJA RAK, hči Marije Pomočnice

s. MILENA DERLINK, FMA

Amalija se je rodila v Lazah blizu Boštanja na Dolenjskem krščanskim staršem Gregorju in Uršuli. Oče je kmalu umrl in mama je morala sama skrbeti za družino. Vsa se je posvečala krščanski vzgoji svojih otrok. Bila je zelo delavna in iznajdljiva. Pogosto je hodila na Radno, kjer so imeli salezijanci svoj zavod, in tam obkrožena s svojimi otroki kleče molila pred oltarjem Marije Pomočnice. S tem je učila svoje otroke moliti k Jezusu in njegovi materi Mariji in jima vse zaupati.

Amalija je bila vse od najnežnejših let po značaju mirna in dobra. Posebno je izstopala po svoji ponižnosti. Njeni bratje se spominjajo, da kadar so kakšno ušpičili, so rekli med sabo: »Rekli bomo, da je to naredila Malka – kot so jo klicali doma – in vse bo urejeno, ker se ona ne bo izgovarjala.« Ta ponižnost jo je spremljala vse življenje.

Osnovno šolo je obiskovala do četrtega razreda, kot je bilo takrat v navadi. Ker je bila inteligentna in prizadevna, je imela vedno dobre ocene.

Njen duhovni poklic je zorel ob nogah Marije Pomočnice na Radni. Njen vzor ji je pomagal doseči takratni salezijanski ravnatelj na Radni Franc Walland. Brez obotavljanja je odpotovala v Nizzo Monferrato za začetno vzgojo v redovnem življenju. Bila je med prvimi Slovenkami, ki so tja odpotovale s tem

namenom. Potrpežljiva prijaznost in ponižnost sta ji pomagali premagati prve težave, s katerimi se je srečala v tuji deželi.

Po zaobljubah so ji zaupali nalogo bolničarke, ki jo je z ljubeznijo opravljala vse svoje življenje. Čeprav jo glede na njeno naravo to služenje ni zelo veselilo, ga je vedno opravljala najboljše, kot je vedela in znala. Prav njena dobrot, ponižnost, požrtvovalnost so povsod pridobile tako bolnike, sestre in tudi drugo zdravstveno osebje, da so jo zelo spoštovali in cenili. Bila je v različnih hišah in ko se je kdaj po več letih vrnila nazaj v isto hišo, so jo z velikim veseljem ponovno sprejeli. Z občudovanja vredno ljubeznijo je pripravljala mnoge starejše in bolne na končno srečanje z Bogom v večnosti.

“

Kamor nas dobri Bog postavi, tam smo gotovo dobro, saj vemo, da prav tam lahko postanemo sveti.

”

Njena zadnja postaja je bila bolnica v Astiju, kjer je ostala 13 let, vse do svoje smrti. Veliko je ponoči dežurala pri bolnikih. Dela je bilo zelo veliko, počitka pa le malo. Kljub takšnemu napornemu delu je bila vedno vedra, saj se je zavedala, da v vsem izpolnjuje božjo voljo. Govorila je: »Kamor nas dobri Bog postavi, tam smo gotovo dobro, saj vemo, da prav tam lahko postanemo sveti.« Včasih je tudi ponavljala: »Če bomo delale s pravim na-

SALEZIJSKI ZAVOD NA RADNI

menom in darovale Bogu svoje delo, bomo zadovoljile tudi naše bližnje, saj nikoli ne naredimo stvari tako dobro kot prav takrat, ko jih naredimo za Boga.«

Slišali pa so jo tudi reči: »V mnogih vsakdajšnjih odpovedih, posebno še v tistih, ki nas največ stanejo, nas mora podpirati misel, da Bog vse vidi in ne pozabi na nobeno naše dobro delo.«

S. Amalija Rak se je rodila 2. 10. 1901 v kraju Laze pri Boštanju. Prve redovne zaobljube je izpovedala 5. 8. 1925 v Nizzi Monferrato (Italija), večne pa 5. 8. 1931. Umrla je 4. 1. 1959 v Astiju (Italija).

Leta 1958 je v svoj dnevnik zapisala: »S prvim namenom, s katerim delam, bo moje življenje lepo in bogato z zaslugami za nebesa. Ne vem, kaj me letos čaka, toda ti, dobri Jezus, veš vse. Pomagaj mi z ljubečo vdanostjo sprejeti vse, kar mi boš podaril po svojih svetih rokah.«

Ali je čutila bližino smrti? Najbrž je. Ona, ki ni nikoli imela svojih želja, zahtev, je tokrat začutila močno željo, da bi spet videla svoje drage domače, zato je prosila, da bi jih po 18 letih ponovno obiskala. Spet je objela svojo mamo, brate in sestre. Ponovno je obiskala drage kraje, v katerih je preživela otroštvo, in tudi spoznala težke in boleče razmere, v katerih so živeli v takratni komunistični Ju-

goslaviji. Toda komaj je doma preživela pet dni, jo je že zadela huda bolezen. Takoj se je zavedla resnosti svojega stanja in ni prosila drugega, kot da se takoj vrne v svojo skupnost v Asti, ker si je želela med svojimi sestrkami zaključiti svoje življenje. Za vse – za domače in zanjo, je bilo to zelo težko slovo, saj je vedela, da se poslavlja za vedno in se na tem svetu ne bodo več videli. Tudi potovanje je bilo naporno, polno trpljenja.

Ko je prispela v Asti, je bila na koncu svojih moči. Takoj je legla v posteljo in ni več vstala. Tudi v tem položaju se je pokazalo, kako je predana Božji volji in hvaležna za vso nego in skrb, ki so ji jo posvečale njene sestre z vso ljubeznijo in skrbnostjo. Zdaj je prejemale to, kar je sama delala leta in leta za bolne, ki so ji bili zaupani, ko jih je dvigala in negovala s tolikšno ljubeznijo.

V vsej boleznini nikoli obžalovala ali se pritoževala, da je tako na hitro zbolela in da se mora posloviti s tega sveta. Pogosto je ponavljala: »Jezus, ljubim te, naredi me sveto. Reši vse moje drage. Marija, pomoč kristjanov, pomagaj vsem ljudem na zemlji.«

Živela je še dva meseca v nenehnih hudih bolečinah, potem jo je Gospod poklical k sebi. Bilo je 4. januarja 1959. Na njenem obrazu ni bilo nobene poteze bolečine zaradi oddaljenosti njenih domačih, ampak je izžarevala mir in vedrino, saj je svoje drage že gledala v božji luči.

■ Povzeto po *Facciamo memoria*

RAKOVNIK SKOZI 30 LET SAMOSTOJNE SLOVENIJE

PETER KONČAN, SDB
RAVNATELJ SALEZIJANSKE SKUPNOSTI NA RAKOVNIKU

JANEZ KRNC, SDB
INŠPEKTORIALNI EKONOM

Salezijanci smo na Rakovniku že 120 let. 23. novembra 1901 so v Slovenijo prišli prvi salezijanci in se naselili v gradu na Rakovniku. Salezijansko poslanstvo se je hitro širilo, na žalost pa se je v veliki meri zaustavilo po drugi svetovni vojni, ko nam je bilo odvzeto premoženje in onemogočeno salezijansko delo.

Iznajdljivi in marljivi salezijanci so iskali, kako se približati mladim tudi v tej situaciji in uspeli so najti mnoge načine in poti, kako nadaljevati vzgojno-pastoralno delo na don Boskov način. Razglasitev samostojne Slovenije pa je zaznamovana z novimi možnostmi in s tem s ponovnim razcvetom salezijanskega dela.

Vizija salezijanskega poslanstva na Rakovniku je, da bi tu našli dom mnogi mladi, otroci, starši, družine, častilci in prijatelji Marije Pomocnice in don Boska. Zavedamo se, da lahko nekaj naredimo le, če stopimo skupaj, če se povežemo v veliko mrežo dobrih ljudi, ki vsak na svoj način prispevamo svoj del k primernemu okolju, kjer lahko mladi in odrasli

skupaj rastemo v dobre kristjane in poštene državljane.

Tej viziji je sledil načrt obnove in gradnje novih stavb. Delo, ki smo ga v tem času opravili, je sad izjemne marljivosti in iznajdljivosti sobratov, predanih sodelavcev, strokovnjakov, dobrotnikov, prostovoljcev, ljudi, ki so o našem delu znali govoriti s simpatijo in naklonjenostjo, ter seveda mnogih molivcev, ki so na to delo klicali Božjega blagoslova in Marijinega varstva.

V tej številki don Boska bomo na kratko predstavili, kaj vse smo do sedaj naredili in kaj še načrtujemo v bližnji prihodnosti. V naslednjih številkah pa bomo predstavili svoje poslanstvo po posameznih enotah.

PRENOVE IN GRADNJE OD 1991 NAPREJ

- ▶ **1991** je bila zgrajena nova inšpektorialna hiša pri lurški kapeli, ki danes služi kot formacijska hiša – Hiša dobrega pastirja.
- ▶ **1999** urejeni prostori za založbo Salve in leta 2016 prenovljeni zaradi požara.
- ▶ **2001** je bil obnovljen grad Rakovnik za namen vodenja slovenske inšpektorije.
- ▶ **2004** je bila obnovljena osrednja rdeča stavba, ki danes služi za župnijsko pastoralo, mladinski center in dijaški dom.
- ▶ **2009** je dobila prenovljene prostore glasbena šola Rakovnik.
- ▶ **2013** se je sedem kurišč za ogrevanje združilo v skupno kotlovnico na lesno biomaso.
- ▶ **2018** je zgrajena Majcnova hiša za bivanje redovne skupnosti z novo kuhinjo in jedilnico, osrednjo knjižnico in arhivom ter hišno kapelo.

- ▶ **2019** so bile urejene in delno porušene arkade, ki so tako odprle pogled na grad Rakovnik in obenem omogočile odprtje nove trgovine Salve, tako imenovano KNIGVARNO.
- ▶ **2021** nova prometna ureditev in celostno urejanje okolice Rakovnika.

SALEZIJANSKI ZAVOD RAKOVNIK

Rakovniška ulica 6, 1000 Ljubljana

☎ 059 339 100 🌐 rakovnik.si

TRR SI 56 0201 0001 1929 123

NAMEN CHAR

REFERENCA obnova Rakovnika ≈ SI00 400-01

mašna zveza ≈ SI00 200-01

V NAČRTU

- ▶ **2022** dokončanje trga pred cerkvijo.
- ▶ **2024** postavitve don Boskovega kipa.
- ▶ **2024** obnove svetišča Marije Pomočnice ob 100 letnici posvetitve.

Zadnja prenova okolice bo omogočila, da bo Rakovnik tako urejen, da bo lahko združeval mnoge različne dejavnosti, ki so našle tukaj svoj dom. Promet bo potekal na bolj urejen način in bo hkrati tudi bolj varen za vse dnevne obiskovalce in romarje. Tudi invalidi bodo imeli odslej lažji dostop. Poleg tega pa je bilo veliko dela vložnega v tudi v samo infrastrukturo, ki se na zunaj ne vidi toliko, je pa osnovni pogoj, da stvari delujejo – kanalizacija, razsvetljava, elektrika, internet ...

S predstavitevijo ceste proti zahodu je pred cerkvijo nastala velika ploščad, Trg Janeza Boska, ki bo dal prostoru poseben pečat. Do

cerkve bo vodilo dvanajst nizkih stopnic, ki bodo lahko tudi prostor druženja. Želimo si tudi, da bi zraven trga stal velik kip prijatelja mladih, don Boska.

Ob stoletni obletnici posvetitve svetišča Marije Pomočnice načrtujemo, da bi, poleg okolice, tudi notranjost cerkve dobila olepšano podobo. Z obnovo želimo še bolj poudariti duhovno moč, ki izhaja iz tega svetišča.

Vse, kar smo do sedaj naredili in kar še načrtujemo, gre v smer naše vizije, da Rakovnik čedalje bolj postaja duhovno in vzgojno središče za mlade, družine in tudi starejše. Hvaležni smo vam za vsak vaš dar in za vašo duhovno podporo in se seveda priporočamo še vnaprej.

PODPORA MLADIM

MAJA ŽIBERT
VODJA RAZVOJNE PISARNE, FUNDACIJA DON BOSKO

SOLIDARNOST ZA ŠTIPENDIJE

Fundacija don Bosko je v sodelovanju z Radiem Ognjišče ter don Boskovimi salezijanci v mesecu maju organizirala solidarnostno akcijo zbiranja sredstev z naslovom Solidarnost za štipendije. Zaradi številnih prošelj mladih, ki se obračajo na nas, smo v mesecu novembru pripravili Razpis za dodelitev finančne pomoči, ki smo ga razpisali za vse mlade do 26. leta starosti, ki se kljub oteženemu socialnemu položaju uspešno šolajo, opravljajo svoje šolske, dijaške, obšolske ali študijske ter obštudijske dejavnosti in obveznosti.

“

Hvala prav vsakemu izmed vas, ki nas pri našem delu podpirate in nam pomagata.

”

Pri študiju in šolanju je Fundacija podprla že številne mlade – umetnike, športnike, kulturnike ali preprosto le šolarje, dijake in študente, ki za doseg svojih ciljev in sanj potrebujejo našo pomoč.

Ker je del sredstev ostal še neporabljen, bo razpis za dodelitev pomoči odprt tudi nadalje.

VZGOJNO-PASTORALNE DEJAVNOSTI V ŽUPNIJAH IN MLADISNKIH CENTRIH

Del sredstev, zbranih z donacijami in drugimi darovi, na Fundaciji don Bosko namenimo tudi za izvajanje preventivnih vzgojnih dejavnosti in programov za mlade po naših župnijah in mladinskih centrih. Z veseljem sporočamo, da smo v letu 2021 v sodelovanju s Salezijansko mladinsko pastoralo podprli 17 različnih projektov, ki so po Sloveniji in tujini dosegli preko 1.600 otrok in mladih. Ti so se srečevali na oratorijih, mladinskih delavnicah, športnih prireditvah, ustvarjalnih delavnicah, kampih ...

PODPORA MINISTRSTVA ZA JAVNO UPRAVO

Novembra je bila Fundacija don Bosko uspešna pri prijavi na razpis Ministrstva za javno upravo Republike Slovenije, preko katerega se bo v tem letu izvajala digitalna preobrazba poslovanja Ustanove. Verjamemo, da bomo s pomočjo vpeljave digitalnih rešitev v samem poslovanju ter z dodatnim izobraževanjem in usposabljanjem naših sodelavcev še lažje dosegali cilje pri zadovoljevanju potreb družbe. Kot fundacija z don Boskovo karizmo bomo živeli pomembnost svojega poslanstva – nadaljevali sanje našega ustanovitelja in s tem podpirali pobude za skrb za mlade ter to počeli pregledno in resno.

FUNDACIJA
DON BOSKO

Rakovniška ulica 6, 1000 Ljubljana

Svojo donacijo lahko nakažete po položnici oz. UPN obrazcu na transakcijski račun.

IBAN SI56 0205 8026 2282 413

KODA CHAR

SKLIC SI00 100

Informacije

SPLET fundacija.donbosko.si

FB Fundacija don Bosko

T 041 357 640 (Janez Krnc)

T 030 362 800 (Fundacija, Maja Žibert)

E POŠTA fundacija@sdb.si

Muzej **Don Boskova hiša** v Valdoccu je s prenovno leta 2020 dobil bistveno drugačno podobo in vlogo glede na prejšnjo postavitvev. Razstavniki prostori se razprostirajo v celotni nekdanji Pinardijevi hiši, ne le v znamenitih don Boskovih sobicah.

Urejeni so prostori pod dvoriščem. Tu je namreč potekalo življenje prve skupnosti v začetkih Oratorija. V teh prostorih so razstavljeni tudi predmeti iz marijanske zbirke, ki se je nekoč nahajala v prostorih pod baziliko Marije Pomočnice.

Don Boskove sobice, ki so že od leta 1914 cilj romanj in obiskov, so sedaj urejene v popolnoma novi obliki. Na ogled so postavljeni mnogi izvirni in nikoli razstavljeni predmeti iz don Boskovega življenja ter dva izvirna zapisnika o ustanovitvi salezijanske družbe.

PO *BOLLETTINO SALESIANO*
PREVEDEL IN PRIREDIL
JANEZ DRNOVŠEK, SDB

DON BOSKOVA HIŠA

Bazilika Marije Pomočnice v Turinu, ki jo je zgradil don Bosko.

Današnje dvorišče na mestu prvega dvorišča pred Pinardijsvo hišo.

Vodnjak, ki še danes teši žejo mladim in romarjem, je pravi stražar Oratorija.

Stopnice, ki vodijo v kuhinjo mame Marjete.

TU SE JE VSE ZAČELO

Stojim na trgu Marije Pomočnice in zrem navzdol proti mogočni cerkvi. Znani, pomembni kraji so navadno višje, ta pa je nižje. Pred dvesto leti je bilo tu le grmovje, travniki in kakšna revna bajta. Področje je bilo precej močvirnato, da so ga imenovali Valdocco, kar zveni kot dolina gosk (valle delle oche). Takrat, pred mnogimi leti, je prav na ta kraj prišel mlad duhovnik s skupino zanemarjenih fantičev.

Naš opis se začne na mestu, kamor so bili namenjeni tisti duhovnik, z imenom Janez Bosko, in njegovi fantje. Bili so veseli, kajti končno so našli prostor, ki je bil ves njihov, potem ko so jih s tolikih turinskih trgov in travnikov pregnali.

DVORIŠČE PINARDIJEVE HIŠE

Začnimo s koticom pred hišo. Prva stvar, ki jo je don Bosko želel, je dvorišče: to je najlepši kraj za fantiče, kjer so lahko veseli, kjer lahko tečejo, skačejo, predvsem pa so lahko srečni.

Eden od takratnih fantov pripoveduje: »Don Bosko je bil vedno prvi pri igrah, bil je duša rekreacije. Ne vem, kako, toda videl si ga na vsakem vogalu dvorišča v sredini vsake skupine mladih. Spremljal je slehernega med nami. Bili smo razmršeni, včasih umazani, nadležni, muhasti. In on je užival, ko je bil z najbolj ubogimi. Do najmanjših je bil kot prava mama.«

Še mnogo je spominov, ki so vezani na teh nekaj kvadratnih metrov.

VODNJAK

Je iz don Boskovih časov. O njem je zapisal: »Daje dovolj sveže in zdrave vode.« Sedaj iz pipe teče voda torinskega vodovoda. Takrat pa so sem prihajali fantje »zmočiti žemljico«, ki so jo dobili za zajtrk in malico: voda je bila edino, kar so imeli za zraven.

STOPNICE PSA SIVCA

Pod stebriščem, levo od vodnjaka, so stopnice. Le-te so v don Boskovem času vodile v kuhinjo mame Marjete. Nekega zimskega večera 1854 je na prvi stopnici ležal skrivnostni pes, ki ga je don Bosko klical »'L gris« (Sivec). Prvič ga je videl pred kakšnim mesecem, ko se je pojavil ob don Bosku, ko je le-ta prečkal področje, poraslo z grmovjem, ki je ločevalo Valdocco od Turina. Jasno je bilo, da se je žival pojavila tam z namenom zavarovati don Boska. Na istem mestu se je pojavil novembra, ko sta dva nepridiprava don Bosku čez glavo vrgla plašč in ga začela pretepati. Don Bosko je vpil na pomoč in v tistem trenutku je iz nekega grma skočil Sivec in napadel nepridiprava. Šele po posredovanju samega don Boska

je Sivec pustil oditi nesrečnikoma, potem pa ga je spremljal vse do doma. Don Bosko se je večkrat spraševal, od kje pes, toda nikoli ni dobil odgovora. Ko ga je 1872 baronica Frassati spraševala, kaj si misli o Sivcu, je odgovoril: »Če rečem, da je to angel, bi se mi smejali. Seveda pa tudi ni moč trditi, da je to navaden pes.«

FRČADE

Še danes vidimo na strehi frčade (strešna okna), kjer so spali prvi, zelo mladi salezijanci. Sobice so bile pozimi ledene, poleti pa razbejljene. Cagliero (ki je tam stanoval s Francesio in Ruo) se je spominjal, kako so se pozimi umivali: odprli so okence, pobrali s strehe sneg in si z njim na hitro podrgnili obraz. Nato so, zaviti v zeleno vojaško odejo, študirali.

VRT MAME MARJETE

V času 28. vrhovnega zbora (marec 2020) so blagoslovili kip mame Marjete. Postavili so jo na mesto, kjer je imela svoj zelenjavni vrt. Prizor predstavlja dečka, ki stoji na pragu in prosi za gostoljubnost. Mama Marjeta ga sprejme s svojim ljubečim pogledom, ob tem pa ga nežno poboža. Kot dobra gospodinja je vogal travnika spremenila v vrt, na katerem je posadila solato in paradižnik, da je tako obogatila skromen obrok, ki so ga dobili fantje. Ta svoj vrt je branila tudi s palico.

STEBRIŠČE

Od samega začetka je don Bosko imel v mislih, da je potrebno ob hiši narediti tudi prostorno stebrišče. Ob tem je mislil predvsem na mlade. Potrebovali so prostor za igro, prostor, kjer bi lahko bili na svežem zraku tudi v slabem vremenu. Potrebovali so prostor, kjer

SPOMENIK BESEDI ZA LAHKO NOČ

Če se sprehodimo pod stebriščem proti vhodu v Pinardijevo kapele, malo pred njo vidimo »spomenik« besedi za lahko noč. Prav tu, kjer sedaj stoji bronasta kopija prižnice, je don Bosko vsak večer fantom povedal besedico za lahko noč. Pogosto jim je pripovedoval svoje sanje.

Zraven na dvorišču je bila prva obednica: »Ob lepem vremenu so se razgubili po vsem dvorišču sem in tja. Razdelili so se v skupine po štirje, nekateri so ostali tudi sami, eden je sedel na kak tram, drugi na kamen ali drevesni štor, pa spet na kako klop ali tudi na golo zemljo. Tako so použili tisto, kar jim je Božja previdnost po don Boskovem prizadevanju pripravila za hrano. Ob slabem vremenu so ostajali v kuhinji, posedli na tla v sobi, nekateri na stonpice ali pa v spalnici. In pijača? Prav tam zraven je bil vodnjak s svežo, hladno vodo. Ta vodnjak je bil za fante sodček in klet obenem. Pa še zastoj je bila.« (MB III, 350)

Frčade dajejo svetlobo podstrešnim prostorom, danes namenjenim mladim.

Kip mame Marjete stoji na mestu, kjer je don Boskova mati na nekaj kvadratnih metrih gojila zelenjavo.

Hodnik pod arkadami z don Boskovo prižnico za lahko noč.

Niša s kipom Marije Pomočnice na fasadi don Boskovih sobic.

so se lahko v kratkem sprehodu umirili pred učenjem, pred molitvijo v cerkvi in pred spanjem.

Stebrišče je bilo nizko, a elegantno. V slogu tedanjega časa. Don Bosko je Petru Enrii naročil, naj na notranji strani enajstih stebrov in na obokih z velikimi črkami napiše nekatere svetopisemske misli. To je bila prava galerija Božje dobrote.

Na začetku stebrišča, ob cerkvi, je bila narejena niša, v kateri je bil lep Marijin kip, pred katerim so predvsem v toplih mesecih fantje opravljali večerne molitve. Pod nišo je bila odprtina, kamor so fantje polagali cvetje in listke s prošnjami.

NEŽNOST

»Sledi svojemu srcu,« mu je rekel njegov veliki prijatelj don Cafasso, toda v svojem srcu je Janez Bosko čutil bolečino, kajti nekateri od fantov zvečer niso imeli kam, ker niso imeli doma. Drenjali so se po vežah različnih palač ali pa v bednih javnih spalnicah. Že lep čas je razmišljal, da bi jih sprejel pod svojo streho. To je poizkušal že dvakrat, toda naslednje jutro so fantje izginili, z njimi pa tudi odeje ter celo seno in slama, kar je služilo za ležišče. Toda nekega majskega večera je v soju svetlobe skozi okno odseval moker in preplašen droban obraz nekega dečka. Don Bosko je pohitel ven. »Sirota sem. Prihajam z obrobla Novare. Sem zidar, vendar do sedaj še nisem našel dela. Ne vem, kam naj grem.« Petnajstletnik, ki se je tistega deževnega majskega večera 1847, v iskanju koščka kruha ves premočen znašel na pragu Pinardijeve hiše, ni našel zgolj odprtih vrat in

košček kruha, ki ga je iskal. Odkril je, da je ljubljien. V takšnih primerih je don Boska spreletel srh. V grlu se mu je pojavil čuden cmok. Mama Marjeta, ki ga je dobro poznala, je zadevo na hitro zaključila. »Nocoj ga bom namestila v kuhinji,« je rekla, »za jutri bo pa že Bog poskrbel.« Vsi trije so nabrali nekaj opek in desk, ki so jih namestili na opeke. Tako so napravili začasno posteljo. Ni pa bilo žimnice. Don Bosko je prinesel svojo, Marjeta pa je dala par rjuh in odejo. Medtem ko se je fant pripravljajal za spanje, mu je sveta žena z ljubeznijo govorila o delu, o veri, kakor to znajo krščanske mame. Ob tem pa sta skupaj opravila večerno molitev. Ko je fant legel, je pobrala njegovo obleko, ki je bila vsa umazana in strgana in je kar klicala po dobrih maminih rokah. Preden je zaspal, je tega »sina« nežno pobožala po licu in mu zaželela »lahko noč«.

Na enak način se ta »lahko noč« ali spremenjena v »dober dan« ponavlja vse do zdaj mladim in vsem, ki živijo v don Boskovih hišah.

VZGOJA ZA MARIJANSKO DUHOVNOST

S. IVICA OBLAK, FMA

Marija se je predstavila Janezu Bosku že pri devetih letih v znamenitih sanjah, ki so se pozneje večkrat ponovile in ki jim don Bosko pripisuje velik vpliv na svoje življenje za načrt svojega vzgojnega poslanstva.

Nahajal se je sredi dečkov, ki so se igrali, vpili, preklinjali in se pretepali. Hotel jih je pomiriti z besedami in s pestmi. Dostojanstven mož mu je tedaj rekel, da ne z udarci, temveč s krotkostjo in ljubeznijo si bo moral pridobiti prijatelje. Janezek je bil zmeden in prestrašen.

V *Spominih na Oratorij* opisuje: V tistem trenutku pa so se dečki nehali prepirati, kričati in preklinjati; vsi so se zbrali okoli tistega, ki je govoril. Skoraj nevede sem rekel: »Kdo ste vi?« In dodal: »Kaj mi ukazujete nemogoče reči?« »Prav zato, ker se ti zdijo take reči nemogoče, jih moraš narediti mogoče s pokorščino in znanjem.« »Kje in kako se bom mogel tega naučiti?« »Dal ti bom učiteljico, pod njenim vodstvom moreš postati moder, brez njenega vodstva pa vsaka modrost postane nespamet.« »Toda kdo ste vi, ki tako govorite?« »Jaz sem sin tiste, katero te je tvoja mati naučila pozdravljati trikrat na dan.« »Mati mi pravi, da naj se ne družim s tistimi, ki jih ne poznam; zato mi povejte svoje ime.« »Za moje ime vprašaj mojo mater.«

V tistem trenutku sem ob njem zagledal ženo veličastnega videza, ogrnjeno v plašč, ki se je bleščal, kot da bi bil vsak njegov šiv najsvetlejša zvezda. Ko je videla, da sem zmeraj bolj zmeden v svojih vprašanjih in odgovorih, mi je namignila, naj se ji približam; ko me je dobrohotno prijela za roko, mi je rekla:

»Poglej!« Ozrl sem se in opazil, da so vsi tisti dečki pobegnili, in namesto njih sem videl množico kozličev, psov, mačkov, medvedov in še mnogo drugih živali.

»To je tvoje polje, tu moraš delati. Postani ponižen, močan in krepak in to, kar zdaj vidiš, da se godi s temi živalmi, boš moral storiti za moje otroke.«

Obrnil sem pogled in glej, namesto divjih živali se je prikazalo prav toliko krotkih jagnjet, ki so poskakovala in tekala okrog, ter z blebetanjem slavila tistega moža in tisto gospo. V tistem trenutku, še vedno v sanjah, sem začel jokati in sem prosil moža, naj govori tako, da bi ga razumel, ker nisem vedel, kaj naj bi vse to pomenilo.

Tedaj mi je žena položila roko na glavo in mi rekla: »Ob svojem času boš vse razumel.«

»To je tvoje polje, tu moraš delati. Postani ponižen, močan in krepak in to, kar zdaj vidiš, da se godi s temi živalmi, boš moral storiti za moje otroke.«

BIL JE ČLOVEK ZA VSE

ALOJZIJ SLAVKO SNOJ, SDB
VICEPOSTULATOR

V tem letu predstavljamo nekatere osebnosti, ki so kot mladike salezijanske družine neposredno doživljale svetniški žar Andreja Majcna. Vcepljene so na močnih koreninah, ki jih je zasadil misijonar Andrej, jih zalival in gojil. Tokrat nam bo Dominik Uyen pripovedoval, kako se je kot deček srečal s svojim duhovnim očetom in kako je rasel v soju njegove svetosti.

Iz Severnega Vietnama so se po nastopu komunizma množice ljudi umikale proti jugu. Iz begunske vasi blizu Saigona, kjer je leta 1956 začel delovati Andrej Majcen, je župnik nekega dne privedel v salezijanski zavod begunca s severa, očeta s sinom Dominikom. Deček trinajstih let, rojen leta 1943, je bil že po videzu dober, a ubog. Majcen ga je sprejel in kmalu izvedel, da je bil njegov praded med vietnamskimi mučenci za vero pred manj kot sto leti. Njegove relikvije so hranili

**MOLITE ZA PRIPROŠNJO BOŽJEGA
SLUŽABNIKA ANDREJA MAJCNA
IN USLIŠANJA SPOROČITE!**

**POSTULATURA
RAKOVNIŠKA 6, 1000 LJUBLJANA**

v hišnem oltarčku. To je Dominic Uyen, ki je bil v skupini prvih Majcnovih novincev leta 1960/1961. Postal je salezijanec, teologijo je študiral v Rimu in se vrnil kot mlad duhovnik. Po letu 1975, ko so razglasili Socialistično republiko, je bil že ravnatelj diakonov in novomašnikov. Potem so ga oblastniki izsiljevali in zaprli, ker ni prelomil spovedne molčečnosti. Tri trda leta je bil v ječi; rešil ga

je škof v Dalatu tako, da ga je imel pri sebi v hišnem priporu. Majcen pravi: »Mislil sem nanj kot na možnega voditelja naše vietnamske province. A oni so vedeli, koga morajo že prej odstraniti« (La mia missione, 234).

**Dominik takole pripoveduje
o Božjem služabniku Andreju Majcnu
24. marca 2013**

»Z njim sem živel v Thu Đucu kot pripravnik v letih 1956–1960 in kot novinec v letu 1960–1961. Kot mlad duhovnik sem bil z njim v Don Boskovi tehniški šoli Go Vap med letoma 1971–1974. Zame je skrbel v tistih prvih štirih letih priprave na salezijanski poklic in v prvih treh letih duhovništva. Resnično lahko rečem, da mi je bil od začetka do konca kot oče ...

Vedno je bil v pristrčnih odnosih z vsemi fanti in dekleti. Bil sem priča njegovemu vodenju prvih aspirantk hčera Marije Pomočnice in don Boskovi prostovoljk. V njih je vcepil ljubezen do Jezusa in Marije Pomočnice kristjanov. Bil je zgleden v svoji ljubezni do vsakogar brez razlike. Vedno je spoštoval pravila skupnega življenja in po njih živel. Bil je človek za vse ...

Ves ta čas njegovega življenja v Vietnamu je rožljalo orožje. Za katoliško cerkev je bilo obdobje miru kratko in vedno ji je grozilo sovraštvo in nerazumevanje. Kristjani so aktivno živeli svojo vero, vendar so bili revni ... V takem položaju je Božji služabnik kazal veliko zaupanje v Boga, Jezusa in Marijo, Pomročnico kristjanov ...

Božjega služabnika so imeli za svetnika že za časa življenja

Božji služabnik je bil ljubeč, dober in potrpežljiv z vsakomer. Resnično je izkazoval svoje zaupanje v ljudi dežele, v kateri je živel. Zanimal se je za kulturo ljudi, ki jim je služil. Bil je Kitajec s Kitajci in Vietnamec z Vietnamci. Zelo je cenil kulturo Vietnamcev in v vietnamskih kristjanih je videl že globoko ukoreninjeno vero v Kristusa. Iz tega razloga je posvečal toliko truda gojenju don Boskove karizme v vietnamskih salezijancih tako med svojim bivanjem v Vietnamu kot med dolgo odsotnostjo v zadnjih letih svojega življenja ... Veliko misijonarjev je v Vietnamu umrlo mučeniške smrti, ne da bi še kdaj videli domovi-

no. Misijonarji so narod, h kateremu so prišli, sprejeli za svojega in so, če je Bog hotel, da za vedno zapustijo svojo domovino, sprejeli tudi to žrtev. Zato vem, da je gospod Majcen ob vrnitvi v Evropo samo enkrat videl svojo mater in se nato vrnil v Vietnam, da bi kot ravnatelj prevzel vodstvo aspirantata, v katerem sem bil takrat tudi sam, in je naslednje leto postal naš prvi magister novincev, kar je bila zanj pomembna naloga vzgajanja prvih vietnamskih salezijancev za Vietnam ... Božjega služabnika so imeli za svetnika že za časa življenja. Mnogo njegovih gojencev je mislilo tako zaradi veselja, ponižnosti, čistosti in gorečnosti, ki jih je kazal pri življenju z njimi in pri darovanju svete maše. V dolgem obdobju, potem ko nas je zapustil in so bile razpuščene skoraj vse naše salezijanske hiše, njegovi gojenci pa so se razšli na različne kraje v trdem boju za ohranitev salezijanske navzočnosti v Vietnamu, smo mogli le malo storiti, da bi širili glas o njegovi svetosti. Toda lahko bi rekel, da se je glas o svetosti Božjega služabnika spontano razširil med nami.

CAGLIERO 11

Salezijanska
misijonska animacija

AMERIKA in KARIBI

KUBA SANTA CLARA

Nasmejana dekleta iz Sante Clare [1]

BOLIVIJA S. CRUZ DE LA SIERRA

Mladi mizarški vajenci s svojim učiteljem v salezijanski poklicni šoli [2]

BRAZILIJA TABULEIRO

Otroci iz amazonske vasi se igrajo na rečnem obrežju [4]

KANADA MONTRÉAL

Udeleženci salezijanskega tabora
»Happy Days 2021« merijo moči [3]

KOLUMBIJA MEDELLÍN

Mladi pletilec iz salezijanskega
zavoda Ciudad Don Bosco [5]

ARGENTINA TRELEW

Deček s petelinom
iz okolice svetišča
Nuestra Señora de la Paz [6]

DOMINIKANSKA REPUBLIKA SANTO DOMINGO

Mlade šahistke na salezijanskih športnih igrah [7]

PARAGVAJ

Zgodovinska fotografija mladih paragvajskih Indijancev [8]

PERU CUSCO

Deklice v sprejemnem domu Don Bosco »Monte Salvado« [10]

GVATEMALA SAN PEDRO CARCHÁ

Deklica Q'eqchi' (kjuaki) iz kraja Alta Verapaz [9]

HAITI

Pomoč v potresu avgusta 2021 [11]

Poletni salezijanski tabor »Camp Mary Help 2021« [12]

MEHIKA TLAHUILTOTEPEC

Mladi trobentači iz Oaxace [13]

VENEZUELA CARACAS

Dekleti v salezijanski šoli [14]

Foto: 1. Arhiv Misijoni Don Bosco 2. Arhiv Misijoni Don Bosco 3. Richard Authier 4. Ester Negro 5. Arhiv Misijoni Don Bosco 6. Arhiv Misijoni Don Bosco 7. Arhiv Misijoni Don Bosco 8. Arhiv Misijoni Don Bosco 9. Ester Negro 10. Arhiv Misijoni Don Bosco 11. WhatsApp 12. Ester Negro 13. Carolyn Espinoza 14. Ester Negro

KAR KOLI VAM REČE, STORITE

24. vrhovni zbor FMA, 17. september do 24. oktober 2021

S. MOJCA ŠIMENC, FMA
INŠPEKTORICA SESTER HČERA MARIJE POMOČNICE

Opisati želimo izkušnjo 24. vrhovnega zbora hčera Marije Pomočnice, ki je potekal v septembru in oktobru 2021 v Rimu na temo »Kar koli vam reče, storite« (Jn 2,5). Skupnosti, ki porajajo življenje v srcu sodobnosti. S pomočjo teme smo na zboru razmišljale o tem, kako biti skupnosti, ki ustvarjajo življenje v novih geografskih, družbenopolitičnih, gospodarskih in kulturnih razmerah današnjega sveta; zlasti tam, kjer razne oblike trpljenja izzivajo in kličejo naše skupnosti h globokim odgovorom.

To je bil čas, ko smo prepoznavale Božje klice, ki izhajajo iz sodobnega sveta, zaznamovanega z izkušnjo pandemije. S pomočjo delovnega dokumenta smo vstopile v razmislek o vsakdanjem življenju vzgojnih skupnosti v skladu z metodologijo razločevanja, ki jo sestavljajo tri medsebojno odvisne faze: *prepoznavati, razlagati, odločati se*. V luči evangeljskega odlomka o svatbi v Kani pa smo raziskale tri vsebinska jedra: *poklicne skupnosti, sinodalne skupnosti ter misijonarsko-preroške skupnosti*.

KLIC K PREPORODU

V pripravi na vrhovni zbor so naše skupnosti razmišljale o poklicni rodovitnosti, ki raste iz mnogih korenin: iz evangeljske radikalnosti v službi poslanstva, iz sinodalnega sloga, iz služenja na obrobjih, iz drže razločevanja. Ugotovitve inšpektorialnih zborov in podatki iz spletne ankete, namenjene mladim in laikom, so potrdili, da je posvečeno življenje v današnji zgodovini poklicano k evangeljsko-karizmatičnemu preporodu. Ponovno naj obudi navdušenje za Jezusa in vzgojno gorečnost, se potopi v vsakdan mladim in družin, s kontemplativnim in preroškim

pogledom naj se prepusti novim izzivom ter naj s konkretnimi vzgojnimi dejanji vpliva na spremembe.

CERKVENO OBZORJE SINODALNOSTI

Zaradi pandemije covid-19 je bilo treba vrhovni zbor skrajšati, zato se ga mladi in laiki niso mogli udeležiti, kot je bilo načrtova-

no. Njihovo sodelovanje pa je bilo dragoceno na lokalni in regijski ravni. V fazi zaprtja smo uporabile spletni način, da smo lahko skupno razpravljale o skupnih odločitvah. Nato je 172 članic zbora s petih celin kot romarska Cerkev v času in zgodovini, kot državljanke 97 držav, v katerih je Družba trenutno prisotna, skupaj odkrivalo željo, ki se dviga iz srca sodobnega sveta, zlasti mladih.

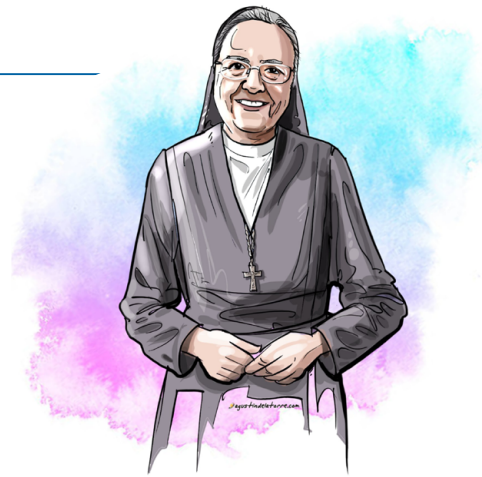
Zaradi sočasnega praznovanja vrhovnega zbora s prvo fazo XVI. zasedanja škofovske sinode z naslovom *Za sinodalno Cerkev: občestvo, sodelovanje, poslanstvo* dogodek zbora spada v Cerkveno obzorje sinodalnosti in v čas sodobnosti z vsemi njenimi protislovji, upanji in priložnostmi. Za nas pa je klic, da natančno preučujemo znamenja časa in jih razlagamo v luči evangelija.

TEBI JIH ZAUPAM

Sprejele smo tri nujne odločitve za naslednjih šest let: *biti v nenehni formaciji* za nov poklicni zagon, hoditi v sinodalnosti in delovati v mreži z vidika celostne ekologije. Tri dejanja, katerih skupna rdeča nit je prerokba navzočnosti, torej naše »prisotnosti« v sodobnem svetu, tako osebne kot skupnostne. Zato smo poklicane, da živimo življenje kot poklic v naši posebni marijanski identiteti in ponovno odkrijemo salezijansko karizmo v vsej njeni apostolski misijonarski dinamiki.

Poseben dogodek vrhovnega zbora je bilo srečanje s papežem, ki nas je obiskal v naši vrhovni hiši, kjer nas je nagovoril, nato pa smo ga lahko osebno pozdravile.

Marijine besede: *Naredite, kar koli vam reče*, osvetljujejo tiste, ki jih je Jezus namenil Janezu Bosku: Dal ti bom učiteljico, in nalogo, ki jo je Ona dala Mariji Dominiki Mazzarello: *Tebi jih zaupam*. Te besede nas po končanem vrhovnem zboru še naprej vodijo v salezijanskem razumevanju Cerkve, naših skupnosti in mladih ter v izbirah življenja po evangeliju.

»ZAUPAM V GOSPODA, ZAUPAM V MARIJO POMOČNICO, ZATO REČEM DA.«

S temi besedami je **s. Chiara Cazuola** sprejela službo vrhovne predstojnice sester FMA. Rodila se je v kraju Campiglia Marittima, v italijanski pokrajini Livorno, leta 1955. V Castelgandolfo je 5. avgusta 1975 izpovedala prve redovne zaobljube. Je vedra (»chiara«) in navdušena v svojem poklicu FMA, v srcu nosi veliko ljubezen do mladih in je sposobna plesti globoke, mirne in krepke odnose.

Njena namestnica je **s. Maria del Rosario García Ribas** (Španija).

Svetovalke za različna področja so: za formacijo **s. Nilza Fátima de Moraes** (Brazilija); za mladinsko pastoralo **s. Runita Galve Borja** (Filipini); za salezijansko družino **s. Leslye del Socorro Sándigo Ortega** (Nikaragva); za družbeno obveščanje **s. Maria Ausilia de Siena** (Italija); za misijone **s. Ruth del Pilar Mora Velazco** (Kolumbija) in za vrhovno upravo **s. Bolanos Ena Veralis** (El Salvador).

Svetovalke, ki v imenu vrhovne predstojnice obiskujejo skupnosti po svetu, pa so: **s. Maria Assunta Sumiko Inoue** (Japonska); **s. Chantal Mukase Ruzagiriza** (Ruanda); **s. Paola Battagliola** (Italija); **s. Lidia Strzelczyk** (Poljska); **s. Phyllis Neves** (ZDA); **s. Celine Jacob** (Indija) in **s. Marta Liliana Riccioli** (Argentina).

KAJ SE ZGODI, ČE V ŽIVLJENJU ZAVRNEMO BOŽJO LJUBEZEN

CORINNA L., DON BOSKOVA PROSTOVOLJKA

Sprašujem se, kaj bi se zgodilo, če v svoje življenje ne bi sprejela Božje ljubezni. Gotovo bi živila bedno, brez smeri, brez pravega smisla ... Najverjetneje bi bila zelo revna, že v človeških vrednotah, kaj šele v krščanskih. Moje stanje je bilo pred več kot dvajsetimi leti prav takšno. Toda On me je poznal, ves čas je hodil ob meni, čakal je, da bi mu sledila v njegovem načrtu ljubezni do mene.

VIDEL SEM TE, KO SI BIL POD SMOKVINIM DREVESOM ... (Jn 1,48)

Spominjam se časa, ko sem študirala v Kanadi. V bližnji župniji sem se pridružila skupini mladih, ker sem iskala in želela okrepiti svoje duhovno življenje. Vendar nisem imela poguma, da bi naredila kakšen korak.

Po bivanju v Kanadi sem se z družino vrnila v Hong Kong. Zahtevno delovno mesto, obremenitve in stresno vsakdanje življenje so me čisto preplavili. Za kaj drugega ni bilo prostora, niti za razmišljanje o verskem življenju. Človeku je tako preprosto pozabiti na Boga in njegovo prisotnost, čeprav Bog, na srečo, nikoli ne obupa.

Še se spominjam večera, ko sem šla na srečanje, da bi spet videla stare prijatelje iz Kanade. Eden izmed prijateljev iz župnijske skupine me je nenadoma vprašal: »Ali si poročena?« Njegovo nepričakovano vprašanje me je zadelo in nekaj se je zganilo v mojem srcu. Kmalu zatem me je ta prijatelj predstavil salezijanskemu duhovniku, ki je bil vodja salezijanske mladinske pastore.

Kasneje sem izvedela, da je Pedro Leong tudi asistent DBP. Pedro je iskal nekoga, ki bi narisal ilustracije za don Boskove zgodbe. Od takrat sem ves svoj prosti čas posvetila risbam, ki jih je potreboval. Vesela sem bila, da sem mu lahko pomagala. Najbolj nenavadno je bilo, da sem spoznala don Boska skozi risbe in ilustracije! Sliši se neverjetno, vendar še nikoli prej nisem slišala za sv. Janeza Boska!

Tako je Bog v tihoti posejal v moje srce seme poklicanosti. Ta prijatelj mi je predstavil svojo prijateljico Paolino, ki je vodila skupino za spodbujanje duhovnih poklicev. Niti najmanj nisem vedela, da je Paolina DBP. Nekega dne pa mi je Paolina povedala o možnosti svetne posvetitve in o Ustanovi don Boskovi prostovoljk. To srečanje je bilo seme za moj poklic, ki je počasi začel rasti in se razvijati, čeprav se še nisem povsem zavedala. Nikoli si ne bi mislila, da bi Bog mene poklical, saj sem bila le zbegana mlada žena in daleč od vere. Čeprav nisem razumela vsega, se je vse zgodilo tako usklajeno. Vse je vodil Bog v svoji neskončno usmiljeni ljubezni.

Postopno se je v meni začela rojevati želja, da bi sledila Jezusu s posvetitvijo. Odločila sem se, da postanem DBP. Na poti k posvetitvi sem sprva v sebi čutila nek pritisk, vendar se je ta postopoma spremenil v gonilno silo – v moč, ki me je spodbujala. Prej sem bila navajena nositi kratke hlače in mini krila, vedno sem uporabljala ličila. Strastno sem zbirala figurice raznih filmskih junakov, imela sem veliko zbirko. Zdaj želim živeti življenje po evangeljskih svetih: v čistosti, uboštvu in pokorščini. S pripravljenostjo in odločno sem se odrekla puhlosti posvetnih užitek. Kadar koli moram sprejeti kakšno odločitev, ki vključuje žrtev, doživljam duhovni boj! Toda Bog me vedno podpira s svojo milostjo. Postopoma mi daje razumeti, da opustitev nepotrebni užitek in materialnih ugodnosti daje resnično svobodo.

Drago dekle, če čutiš,
da te Bog kliče
v duhovni poklic v svetu,
piši ali pokliči:
dbpnatalija@gmail.com
031 435 427

PREDEN SEM TE UPODOBIL V MATERINEM TELESU ... (Jer 1,5)

V meni se je vnela želja, da bi še drugim pripovedovala o Bogu. Ker me je salezijanski način približal mladim, sem začela učiti verouk v svoji župniji.

Bog me je potegnil iz depresivnega življenja. Z zakramentom krsta mi je dal pogum, da sem premagala greh in se borim za svetost. Bog je usmiljen. Ne čutim več suženjstva greha, ampak čutim, da sem Božja, dragocena hči. Spominjam se, kako sem bila na dan mojega krsta tako ganjena, da sem dolgo jokala od veselja. Po prejemu svetega obhajila sem se počutila neizmerno srečna in blagoslovljena. Med obredom, ko sem izrekla zaobljube, sem doživela enako veselje in srečo. Še danes se ne morem načuditi, ko pomislim, kako se je Bog usmiljeno ozrl name, ko sem bila daleč od Njega. In si rečem: »Bog je tako dober.« O, da bi mogli tudi mi vsaj malo odsevati Njegovo brezpogojno ljubezen do nas.

Letno srečanje salezijanske družine

Na zahvalno nedeljo, 7. novembra 2021, je potekalo letno srečanje salezijanske družine v Sloveniji. V letu 2020 tega srečanja zaradi covid-19 ni bilo, so pa sestre FMA pripravile dopisno predstavitev z naslovom *Hvaljen, moj Gospod – Lodato sí* o okrožnici papeža Frančiška o skrbi za skupni dom..

Tokrat smo se zelo trudili, da bi ga izvedli. In smo ga, a udeležencev je bilo manj zaradi ukrepov proti covidu-19, ki je močno razsajal. Najprej smo se pridružili župnijski maši ob 10.30. Somaševanje je vodil kaplan in voditelj SMC Rakovnik Janez Suhoveršnik. Na skupnem kosilu se nas je skupaj s sestrami FMA in drugimi predstavniki zbralo kakih 30. Druga leta nas je bilo okrog 100.

Pred tem nas je v kapeli Majcnovega doma nagovoril delegat vrhovnega predstojnika za trajno formacijo salezijancev in laikov v Evropi Fabio Attard SDB, ki je bil pred tem dvanajst let svetovalec vrhovnega sveta za mladinsko pastoralo. Glede na vezilo 2021 »Žene nas upanje: Glej, vse delam novo!« nam je predstavil krščansko upanje kot odgovor salezijanske družine na pandemijo v Evropi.

To je hkrati povabilo, da se na priprošnje Božjega služabnika Andreja Majcna radi zatekamo po Božjo pomoč.

Za sklep srečanja je skupina sester, sobratov in drugih članov salezijanske družine obiskala preseljeno in urejeno »Majcnovo razstavo«, ki je dobila primeren prostor v dvorani Majcnove hiše. Razstava se sama po sebi priporoča za ogled naših veroučencev in drugih, ki so zaupani našemu vzgojno-pastoralnemu poslanstvu.

ASS

Z OČMI BOGA

TOMAŽ STOJC, SDB

Ziveti v odhajanju in prihajanju je del življenja človeka. Staro leto se je poslovilo. Glejmo nanj z dobre strani. Bogu se zahvalimo za vse, kar smo prejeli dobrega, pa tudi za vse preizkušnje, preko katerih smo rastle. Pred nami je novo leto. Ne vemo, kaj nas čaka, vemo pa, da bomo vsak dan tega leta ustvarjali in oblikovali sami. Želim Vam veliko blagoslova in ustvarjalnosti v novem letu.

Prihajanj in odhajanj v življenju mame Marjete je bilo kar nekaj. Spoznali smo največji odhod v njenem življenju, to je bila moževa smrt, nato Janezov odhod in nazadnje njen odhod, ločitev od doma, ko je odšla z don Boskom v oratorij, kjer je skrbela za gospodinjstvo.

Z odhodom v Turin se je odpovedala življenju z vnuki in uživanju starosti. Odpovedala se je nečemu lepemu v človeških očeh in sprejela, kar je dragocenega v Božjih očeh: služenje ubogi in zapuščeni mladini.

V preteklih tednih sem žalostno gledal na položaj pandemije virusa covid-19, ko se nekateri niso hoteli ali želeli odpovedati svoji volji, druženju ... in tako zaradi epidemiološke slike in posledično ukrepov prikrajšali mnoge mlade in otroke, da bi prišli na duhovne vaje v Želimlje.

Leto, ki je pred nami, bo še vedno zaznamovano z epidemijo. Vprašanje je, komu ali čemu smo se pripravljene odpovedati, da bi lahko normalno živeli in delali. Vsak si želi živeti tako, kot smo živeli pred epidemijo, ali nekateri še bolje. Kaj si pripravljen za to storiti ali čemu se odpovedati?

Zgled nam je mama Marjeta, ki je na odpovedi gledala z očmi Boga in ne človeka.

Svinjske zarebrnice z marmelado

SESTAVINE

2 stroka česna, 1 žlica olja, 4 svinjske zarebrnice brez kosti, sol in poper, 2 dcl močne piščančje osnove, 1 žlica svežega timijana, 4 žlice pomarančne marmelade s koščki, pečene bučke za prilogo.

PRIPRAVA

Česen narežemo na rezine in ga na hitro prepražimo v veliki ponvi na vročem olju, da se malo zmehča; mešamo ga z leseno kuhalnico. V ponev drugo ob drugo položimo svinjske zarebrnice, jih solimo in popramo ter pečemo 6 minut na vsaki strani, da se obarvajo zlato rjavo in prepečejo.

Jušno osnovo zmešamo s timijanom in marmelado. Meso iz ponve položimo na topel krožnik, kjer naj kratek čas počiva. Iz ponve odlijemo olje, nato vanjo vlijemo marmeladno mešanico in jo povremo, da nastane omaka. Po želji jo zgostimo. V ponev vrnemo meso, ga prelijemo z omako in pustimo nekaj časa, da se naužije omake. Postrežemo s pečenimi bučkami.

FOTOGRAFIJA JE SIMBOLIČNA

BOG POŽEGNAJ!

SREBRNA MAŠA DVEH SALEZIJANCEV • V nedeljo, 12. septembra 2021, so v Cerknici praznovali dvojno srebrno mašo. 25 let duhovniškega posvečenja sta obhajala Milan Kavčnik in Sandi Osojnik.

RADOST LJUBEZNI • Hčere Marije Pomočnice (FMA) smo se v letu 2021/22 odločile za posredovanje vsebin papeževe apostolske spodbude Radost ljubezni v katezezi, v družinah in med mladimi. S tem se želimo dejavno vključiti v leto družine (*Amoris laetitia*). Največ poudarka je na vsebinah 4. poglavja in na načinu pogovarjanja v družini oziroma v skupnosti.

SLAVILNO MOLITVENI VEČER • 22. oktobra 2021 je v cerkvi sv. Terezije Deteta Jezusa na Kodeljevem ponovno zadonela mladinska slavlina glasba. Pripravili so slavnino molitveni večer za mlade iz dekanije Ljubljana - Moste.

KOČA NA USKOVNICI • V lanskem letu so farani in skvati iz Cerknice ter drugi prostovoljci na Uskovnici opravili 37 delovnih dni oziroma 1800 ur prostovoljnega dela. Dela je opravljalo 53 različnih prostovoljcev. Uredili so kuhinjo, jedilnico in spalnice v koči ter sanirali in začeli s prenovo pomožnega objekta s kapelo.

GENERALNA SKUPŠČINA SYM EUROPE • Ema, s. Majda in Mirjam so se udeležile srečanja salezijanske mladine Evrope na Malti. Namen srečanja je predvsem povezovanje evropskih držav, kjer delujejo salezijanci in sestre FMA, izmenjava izkušenj, predajanje idej in predvsem ozaveščanje, da so vsi del velikanske salezijanske družine.

BOGDAN KOLAR ZASLUŽNI PROFESOR • Naziv zaslužna profesorica in zaslužni profesor podeljuje Univerza v Ljubljani upokojenim profesoricam in profesorjem za prepoznaven prispevek pri delovanju, ugledu in razvoju Univerze v Ljubljani. Prejemnik častnega naziva na Teološki fakulteti za leto 2021 je prof. dr. Bogdan Kolar.

LAUDATO SI • Skupnosti sester FMA slovensko-hrvaške inšpektorije se že drugo leto zapored poglobljamo v vsebine okrožnice papeža Frančiška Hvaljen, moj Gospod (*Laudato si*) in se sprašujemo, kako lahko v naših skupnostih odgovorimo na cilje, ki jih je papež predlagal v okrožnici. Posebej nas zanimata cilja, ki omenjata vzgojo in duhovnost.

PRVA DAMA POLJSKE PRI SALEZIJANCIH V PODGORICI • Salezijanska skupnost in sodelavci salezijanske ustanove v črnogorski Podgorici so se zato zelo razveselili visokega obiska, ki ga je pripravilo poljsko veleposlanišvo. 18. oktobra 2021 jih je obiskala gospa Agata Kornhauser Duda, žena poljskega predsednika Andrzeja Duda.

ZAHVALNA NEDELJA IN ZAKONSKI JUBILANTI • Na zahvalno nedeljo so se v župniji sv. Janeza Boska v Mariboru zahvaljevali za 10, 15, 40 in 50 let skupne zakonske poti sedmih parov jubilantov. Kakšen par bi bil še dodatno, a so karantene in boleznj preperečile skupno obhajanje.

HVALJEN, MOJ GOSPOD V VRTCU LAVRA • Sestre iz skupnosti v Murski Soboti, ki delujejo v vrtcu Lavra z otroki in odraslimi, posredujejo vsebine o skrbi za stvarstvo in zemljo, naš skupni dom, kakor jih je zapisal papež Frančišek v okrožnici *Hvaljen moj Gospod*. Vsebine delijo v programu *Svetopisemskih uric* in z vzgojnim osebjem v vrtcu.

PLETENJE ADVENTNIH VENČKOV • 27. novembra 2021 so v Don Boskovem centru v Celju pripravili tečaj pletenja adventnih venčkov, ki sta ga vodila Emil in Romana Špes, profesorja na šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje.

NOVI KRIŽEV POT • 21. novembra 2021 so v Mariboru obhajali 35. obletnico prihoda salezijancev in 6. obletnico blagoslovitve nove cerkve sv. Janeza Boska. Msgr. dr. Peter Štumpf, soboški škof in tudi nekdanji župnik te župnije, je vodil slovesno žegnanje in blagoslovil nov križev pot, ki ga je izdelal umetnik Peter Jovanovič.

SREČANJE SALEZIJSKIH ZALOŽB EVROPE • Spoznavanje, deljenje in vrednotenje realnosti salezijanskih založniških hiš Evrope: to je bil namen težko pričakovanega bienalnega srečanja, ki se je kot eno redkih salezijanskih srečanj zgodilo v živo, v Portu na Portugalskem, od 28. do 30. novembra 2021.

SREČANJE SALEZIJSKIH SODELAVCEV • Na vsakoletnem srečanju zaposlenih v salezijanskih ustanovah so se sodelavci po letu premora zaradi pandemije covid-19 zbrali v Želimljem 6. novembra 2021. Nagovoril jih je salezijanec Fabio Attard z Malte, na evropski ravni odgovoren za formacijo salezijancev in laikov.

PRIPRAVA POSTNIH DUHOVNIH VAJ • Na zasneženem Koprivniku se je prvi decembrski konec tedna zbrala ožja pripravljalna ekipa za pripravo postnih duhovnih vaj ter izbirala tematike in načine. PDV v vsakem primeru bodo!

13. RAZSTAVA JASLIC • V Rokodelskem centru DUO Veržej je 10. decembra 2021 inšpektor Marko Košnik blagoslovil razstavo jaslic, na kateri je na ogled 24 jaslic rokodelcev iz celotne Slovenije, 20 jaslic, ki so jih izdelali otroci v pomurskih vrtcih in šolah, ter 10 jaslic osrednje razstavljavke Mihaele Žakelj Ogrin.

OBISK SV. MIKLAVŽA • Bolj kot materialne stvari potrebujemo čas, ki ga podarimo drug drugemu. K temu je spodbudil tudi sv. Miklavž, ki je obiskal otroke in sodelavce programa Skala. Kot vsa leta doslej je tudi lanskega decembra obiskal in predvsem »pridne« otroke tudi obdaril: nekatere v dnevnem centru, druge v Klubu, tretje v Šoli cirkusa, pozabil pa ni tudi na tiste, ki se zbirajo na Minibusu veselja.

3D VEČERI • V Don Boskovem centru v Celju so začeli s t. i. 3D večeri. Trije D-ji pomenijo duhovni večeri, debate in predavanja ter družabni večeri, s katerimi želijo odgovoriti na potrebe mladih kristjanov, ki iščejo priložnosti za srečanja in notranjo obogatitev. V soboto, 18. decembra 2021, je potekal prvi slavlilni večer s skupino »Veselje« iz Radenec.

MINISTER NA OBISKU • Na Gimnaziji Želimlje vsako leto pred novoletnimi prazniki pripravijo božično-domovinsko prireditev. Na lanski, 23. decembra 2021, jih je z obiskom počastil Janez Cigler Kralj, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

ZASTAVE V CERKVI • V cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku so praznik *dan samostojnosti in enotnosti* proslavili z blagoslovom novih zastav, ki jih je priskrbel g. Tomaž Okorn z ekipo.

KOLENDAR INICATIV ANGOLA • Mladinsko društvo IniciativAngola je za leto 2022 pripravilo nov društveni kalendar z naslovom »Fratelli tutti – Vsi smo bratje«. Stenski kalendar v fotografijah Karlheinz Fessla prikazuje 13 podob vsakdanjega življenja iz Angole, ki jih spremljajo citati papeža Frančiška iz okrožnice »Vsi smo bratje«.

ADVENTNO-BOŽIČNI KONCERT GŠ RAKOVNIK • Na 4. adventno nedeljo, 19. decembra 2021, je v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku potekal tradicionalni adventno-božični koncert Glasbene šole Rakovnik. Posamezni učenci in glasbeni sestavi so pod vodstvom svojih učiteljev pripravili pester izbor prazničnih melodij, ki so vsem navzočim pomagale, da so se v velikokrat prehitrem tempu življenja s pomočjo glasbe umirili in prisluhnili bistvu sporočila božiča. Zares lepo je bilo slišati, kako uglašeno so na koncu vsi, nastopajoči in navzoči, skupaj zapeli Sveto noč in s tem sklenili čudovit koncert.

Zofija Cuderman (1931–2021)

Na Trsteniku so 1. decembra 2021 k večnemu počitku pospremili Zofijo Cuderman iz Babnega Vrta. Salezijanski inšpektor Marko Košnik je med pogrebno sveto mašo žalujoče domače nagovoril z besedami: »Poslavljate se od drage mame Zofije, ki je povezovala vaše življenje v eno. Prag večnosti je prestopila na 1. adventno nedeljo, 28. novembra 2021. Adventni čas je še posebej bogat in vas bo odslej vsako leto spominjal na mamin prehod v večnost. Življenje samo je advent, pričakovanje, da se nam razodene Gospod. Je vzpon na goro, kjer se bomo vsi nekoč sešli v nebeškem Jeruzalemu, kjer ne bo smrti, ne solza, ampak življenje v polnosti in bomo gledali Gospoda iz obličja v obličje. [...] Ob žalnih zvonovih, ki spremljajo pokojno mamo Zofijo na zadnji poti, Gospodu izrekate zahvalo za njeno življenje, da je dočakala častitljiva leta in vas vse do danes povezovala. Zvonovi vaše misli nesejo v njeno otroštvo na domačijo pri Mežnarjevih. Pred dobrimi 90-imi se je tam rodila. Oče Lojze jo je učil marsičesa. Še posebej je bila ponosna, da jo je naučil zvoniti pri cerkvi sv. Dominika v Tenetišah, kjer so bili mežnarji. Leta 1952 se je poročila z Jožetom na kmetijo pri Skokovih v Babni Vrt. Ko sta skrbela za pet otrok, se je zgodila nesreča, ki je vzela očeta in moža. Kljub težki preizkušnji je vztrajala na domačiji, kjer se je 1966. poročila z Vinkom, bratom pokojnega moža. V drugem zakonu sta se rodili še dve hčerki. Trudila se je za sožitje med generacijami v hiši, tudi v zadnjih mesecih svoje krhkosti. Ostaja njeno vabilo, da bodite še naprej družina, prijatelji. Zadnje obdobje, ko je bila v bolniški postelji, se je vsakega razveselila, tudi najmlajših, ki so ji radi pomagali po svojih močeh. [...] Njena povezanost s salezijanci je rastle, ko je sin Blaž odšel v Želimlje. S kakšnim veseljem je dočakala njegovo novo mašo. Ljubezen do salezijancev je gojila vse do zadnjega. Koliko dobrega je storila za našo hišo in sobrate tu, na Trsteniku. Ne samo zaradi njenih dejanj, ampak predvsem zaradi molitve za nas salezijance, ki jo je vsak teden izrekala kot članica molitvene skupine, smo ji še posebej hvaležni. Povezana je bila z župnijo v ožjem in širšem pomenu. [...] Kot sobratje se rajnih staršev še posebej spominjamo na smrtni dan Boskove matere Marjete, ko darujemo sv. maše. Za njeno življenje in s priprošnjo, da bi Gospod dajal moč, vam, ki žalujete za pokojno mamo, obljubljam molitveni spomin in podporo.«

Rajni naročniki, člani mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Milka Bambič, Loški Potok; Zofija Cuderman, mati SDB duhovnika, Trstenik; Marica Filipovič, Ljubljana; Vida Jarc, Bled; Vinko Kavaš, Odranci; Antonija Kordiš, Srednja vas; Anica Krnc, Šentrupert; Ivana Lavrič, Retje; Julijana Novak, Vransko; Minka Novak, Vransko; Rafko Rezar, Kanada; Urška Rupnik, Godovič; Franc Simončič, Boštanj; Anton Strniša, Podplät; Jože Suhadolnik, Rakitna; Pepi (Jožef) Cingerle, oče SDB duhovnika, Vrtovin; Julijana Zor, Brezovica pri Ljubljani. *Popravek:* Marija Gjorek, Dokležovje; Elizabeta Horvat, Dokležovje.

NE JEZITE PETRE

Petra je vedela, da bo prišlo ponedeljkovo jutro in z njim neizogibna vrnitev v šolo.

Kot običajno jo zbudi budilka ob petnajst čez sedmo. Vstane, se umije in obleče, nato pa se zelo prisrčno poslovi od Sempronija in malo manj od očeta, ki pri tem nekaj zamoljja. Nadene si še jakno in s torbo čez rame odkoraka proti gimnaziji. Tako kot vsak delavnik.

Pa vendar je ta dan drugačen od vseh drugih.

Ko hodi po ulici, se ji mestni hrup zdi glasnejši in neprijetnejši kot običajno. Zmoti jo škripajoče dvigovanje rolo vrat bližnje trgovine, dretje nekega fanta po telefonu in praznjenje smetnjakov. Bolj ko se približuje šoli, močnejši so vsi zvoki, dokler ne preglasijo njenih misli. Čudi se, da ji v možganih odmevajo tudi še potem, ko jih z ušesi ne sliši več.

Noge jo samodejno prinesejo do gimnazije, kjer že od daleč zagleda sošolce, ki kadijo za vogalom. Ko med njimi prepozna Eriko, Tommasa in druge, ugotovi, da ta dan ni pripravljena za soočenje z njimi. Vse njene mišice odrevenijo in jo zaustavijo, kot da bi zadele ob nevidno stekleno pregrado. Noge se kar same obrnejo na petah in odkorakajo v nasprotno smer.

In tako prvi šolski dan po njenem šestnajstem rojstnem dnevu postane tudi prvi, ki ga je kdaj »prešpricala«.

Petra začne brezciljno tavati po mestu. Izogiba se vsem krajem, kjer bi jo lahko prepoznali, in na vsakem križišču izbere njej neznan cestno ali ulico. Tako se po slabi uri hoje znajde v milanski četrti, kjer še nikoli ni bila, daleč od doma in njenih varnih con.

Ko pride do široke večpasovne avenije, ob kateri so na gosto posejani še nikdar videni stanovanjski in komercialni objekti, z zadovoljstvom ugotovi, da se je izgubila. Šele takrat njena tesnoba popusti. V tem neznanem okolju se prvič po dveh dneh počuti kot doma.

Na steni bližnje stavbe zagleda marmorno ploščo z napisom Viale Umbria.

Vedoč, da je daleč od doma, pomirjeno odkoraka ob aveniji in uživa v sprehodu med mimoidočimi, ki je ne poznajo in je zato ne morejo prizadeti. Prvič v življenju se zaradi občutka anonimnosti ne počuti slabo, temveč varno.

Pride do živilske tržnice na prostem z značilno mešanico vonjav in zvokov. Opazuje dostavljavce, ki raztovarjajo zaboje z živili, in starejše gospe, ki čakajo v vrsti pred stojnico s siri.

Petra nadaljuje svojo pot. Ko se počuti malo bolje in začno njeni čuti spet normalno delovati, opazi v daljavi nasproti prihajajočo osebo, ki se ji zdi nekam znana. Pomisli, da gre morda le za lažen vtis. Ko pa se ji ta malo bolj približa in opazi, da šepa, ni v njej več nikakršnega dvoma: to je gospa Giordano, njena učiteljica matematike. Kaj neki počne v ponedeljek ob desetih dopoldne prav na Viale Umbria? In zakaj ni v šoli? Bi to lahko bil njej prosti dan?

»Zame pa res nikjer ni miru!« se vznejevolji Petra, medtem ko njeni možgani že iščejo izgovor, ki bi se Giordanovi lahko zdel kolikor toliko verodostojen.

Zgodba govori o ustrahovanju, a jo opisuje v njenih odtenkih, sicer bi se lahko izgubila v praznih besedah. Posvečena je najstnikom in staršem najstnikov, ki se želijo podrobneje poglobiti v to tematiko in jo spoznati.

salve SALEZIJSKA ZALOŽBA

				SESTAVILA MATEJA	NEPRE-MOČLJIVA VETROVKA	BANKOVEC V VREDNOSTI DESETH ENOT	HRIBOVJE MED KENJJO IN TANZANIJO	VELEBLA-GOVNICA V CENTRU LJUBLJANE	KRANJSKA ČEBELA (ŽARG.)	VEZNIK	PROSTOR ZA GOJENJE PLAZILCEV	VRV, KONOPEC (STAR.)	
				LATINSKI PREDLOG			→						
				NEMAREN ČLOVEK									
				IZOLACIJA							SOLMIZA-CIJSKI ZLOG		
				OTR. KNJIGA S SLIKAMI							BIBLIJSKA JUNAKINJA		
											IME MARJINE MATERE		
DON BOSKO	JUTRANJA ZARJA, ZORA	ŽLAHTNA KOVINA PIRENEJSKI POLOTOK						DOBA MEZOZOIKA SAMODEJNI STROJ					
KRAJ NA KOZJANSKEM						MESTO V TURČUJ (AYDIN) POTUJOČI GR. PEVEC							
ARKADA, SVOD				VARŠČINA, JAMSTVO STREŽAJ V UNIFORMI									
POLICA ALI STOJALO ZA KNJIGE					LETNI GOZDNI POSEK ŽENSKO IME					VELIKA HIŠA, DVOREC	RAJ, PARADIŽ		
PORTUGALSKI NOGOMETAŠ CRISTIANO								RIMSKI POZDRAV					
STANJE BREZ VOJNE								VELETOK V SIBIRJI					
IZRAZ OBRAZA, POSNE-MANJE						MITJA OKORN TOMAŽ NAGODE			IGOR DOLINŠEK IRENA POLANEC				
IVAN JURKOVIČ			SPEVNO (GLASBENO)										
18. IN 1. ČRKA ABECEDE			GRŠKI POVELJNIK PRED TROJJO					GRŠKI BOG PASTIRJEV					

GESLO križanke DB 1/2022

pošljite do 20. marca 2022
na uredništvo revije Don Bosko.

- nagrada:** pulover s kapuco (L) z don Boskovo mislijo
- nagrada:** knjiga
Rešena iz pekla
- nagrada:** knjiga
Angel podari perut
- nagrada:** knjiga
Oratorijska klapa
- nagrada:** otroški knjižici
Narobe svet, Otročiči in kraljestvo
- nagrada:** rdeča majica z logotipom *Don Bosko*

REŠITEV

križanke DB 4/2021

Don Boskove prostovoljke

NAGRAJENCI

- nagrada**
Marija GOLOB, Tenetiše
- nagrada**
Ana KRALJ, Kranj
- nagrada**
Lidija HUBER, Kuzma
- nagrada**
Ema ALIČ, Ajdovščina
- nagrada**
Josip JAKOPIČEK, Maribor
- nagrada**
Anica JARANOVSKI, Škofije

Hvala, ker podpiraš salezijansko vzgojno dejavnost v Sloveniji in po svetu.

FUNDACIJA DON BOSKO

Rakovniška ulica 6
1000 Ljubljana

IBAN SI56 0205 8026 2282 413

KODA CHAR SKLIC SI00 105

NAMEN Don Bosko

Revija *Don Bosko* je
»vizitka« salezijanske družine.

Informira, sporoča in pričuje o
življenjski salezijanske karizme
v vzgoji in evangelizaciji. Spodbuja
sodelovanje in poživlja poklicnost.

Revija Don Bosko 2020

NAROČNIKI

Št. izvodov (4 številke) 36.500

Št. prejemnikov SLO 6.560

Št. prejemnikov tujina 105

STROŠKI ZA POSAMEZNI IZVOD

Tisk 0,22 €

Poštnina 0,33 €

Drugi stroški 0,17 €

Skupaj 0,72 €

Cena štirih številk 2,88 €

Don Bosko po svetu

- 1 slovenski
- 1 italijanski
- 11 angleški
- 14 španski
- 7 francoski
- 4 portugalski
- 1 nemški
- 1 nizozemski
- 1 litovski
- 1 madžarski
- 7 slovanski jeziki
- 8 azijski jeziki
- 6 indijski lokalni jeziki

IZDAJ **64** : **31** JEZIKOV

3 €

so dovolj, da
podpreš Don Boska.

Po reviji lahko vsak
»poda roko« don Bosku.

Revijo po don Boskovi želji
vedno pošiljamo brezplačno.

Revija *Don Bosko* je kisik za salezijansko družino.
Povezuje, spodbuja in vabi k skupnemu poslanstvu
za mlade, družine in pomoči potrebne.

Don Bosko je brezplačen in razveseljuje 4-krat letno. Lahko ga naročiš!

DON BOSKO
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

059 339 100

donbosko.revija@sdb.si

www.donbosko.si

Don Bosko Slovenija

